

KECSKEMÉTI

1988.
AUGUSZTUS
ÁRA: 12 FT

SZEMLE

Az új névjegyzékek ● Bemutatunk egy zenekart ● Megjelent a rendeletgyűjtemény ● Előzetes a népzenei találkozóhoz ● Hegedűs közti tervek ● Hogyan látja a parkolóőr? ● Interjú az új kórházigazgatóval ● Kapcsoljuk Kecskemétet ● Kereszthuzat, avagy Kiss Jenő „szabadutazóval” beszélget Borzák Tibor ● Kecskeméti kínálat: drága tanszerek ● A hó-

nap új filmjei, a mozik, a művelődési intézmények műsora, utazási irodák ajánlatai ● Sport: Oszi, a belga ● Hámori Zoltán megfigyelései a turistákról ● Válaszol egy rendőr főhadnagynő: „Előnyös, hogy nő vagyok” ● Lapok a város múltjából: iskolák a két háború között ● A városszépítők oldalai ● Anyakönyvi hírek ● Bátorri Géza keresztretjtvénye.

Az új névjegyzékek

TANÁCSI KIJELELÉSŰ OTP-LAKÁSOK NÉVJEGYZÉKE: Abonyi Angéla (Stádium u. 7. IV. 28.), Almási Péter és neje Aczél Szabó Julianna (Lóverseny u. 29. IV. 14.), Andrassy Béla (Lánchíd u. 7.), Balázs József (Szentkirály, Felső 229.), Baracsi Imréné Oláh Irén (Szolnoki hegy 15.), Bariné Szabó Mária és férje Batthyány u. 33. III. 11.), Bálint Ildikó (Dobó krt. 7. V. 16.), Bene Irén (Szilágyi E. u. 10.), Bense Erzsébet (Schönherz Z. tér 4. VIII. 33.), Bodri Benjamin (Juhar u. 15. II. 7.), Csontos Katalin (Boróka u. 1.), Csorba Elek (Eszperantó u. 13.), Domján Ilona (Lóverseny u. 23. X. 29.), Farkashalmi Erzsébet (Küküllő u. 4.), Fialovné Ricza Mária és férje (Akadémia krt. 56. II. 61.), Forgó Zoltán (Sztahanov u. 2.), Gál Rozália (Felsőszéktó 239.), Gulyás Béla és neje Zsiga Ilona (Tölgyfa u. 8.), Gyurkovics Balázs (Kerekegyháza, Kölcsey u. 158.), Hegedűs Béla (Klapka u. 20.), Hegedűs Éva (Küküllő u. 4.), Hegyiné Rontó Rózsa (Március 15. u. 46. II. 21.), Horváth Veronika (Kinizsi u. 1/A), Kalán János és neje Szirtes Annamária (Lánchíd u. 10. IV. 12.), Kállai Kálmánné (Présház u. 1/A), Kis Lázárné (Sziládi Irén, Világ u. 5. fszt. 44.), Kotmayer János (Rei-

le G. u. 14. IV. 11.), Kovács Sándor és neje dr. Bakos Ágnes (Széchenyi tér 19.), dr. Kun Zsoltné (dr. Kiss Gabriella, Juhar u. 21. IV. 12.), Lengyel Sándor (Molnár E. u. 2. I. 3.), Lintner György (Szabadszállás, Közvágóhíd u. 48.), Lőrinczi László és neje Judák Ildikó (Akadémia krt. 58. III. 46.), Majoros Katalin (Lóverseny u. 45. V. 15.), Maklári Lajos (Nyíl u. 6.), Miklós István és neje Tarsoly Margit (Izsáki út 15.), Nagy László (Jász u. 4.), Nagy Tibor (Ágasegyháza, Petőfi u. 4.), Németh Ágnes (Nagykörös, Petőfi u. 45.), Novákné Kádasi Piroska (Katona J. tér 10. I. 16.), Országh Jenő (Csáktornyai u. 71.), Palovics János (Üttörő u. 21.), Pataki Mária (Juhar u. 5.), Pécsi László (Ady E. u. 20. I. 11.), Puskás Zoltán (Árpád krt. 9. III. 13.), Raffai János és neje Csomor Anikó (Petőfi S. u. 11. V. 100.), Rózsahegy Margit (Nyíri út 5. II. 1.), Szalkai Szabó Franciska (Tiszaalpar, Bercsényi u. 32.), Szelezcki Erzsébet (Bugac, Pásztor u. 5.), Szénási Abigél (Zója u. 2/A III. 8.), Szukits Zsoltné (Batka Ágnes, Újvilág u. 4.), Takács Eleonóra és Varga Antal (Árpád krt. 13. IV. 33.), Tarjányi Attila (Irinyi u. 5.), Tary Ferenc és neje Kovács Erika (Schönherz Z. tér 7.

VII. 26.), dr. Tege Antal és neje Jantyik Csilla (Juhar u. 1. III. 83.), Urbánné Ronkó Erzsébet (Széchenyi sétány 4. I. 110), Varga József és neje Szabó Irma (Bethlen krt. 15.), Varró Csaba és neje Demeter Erzsébet (Széchenyi sétány 4. I. 101), Virág Ilona (Városvölgy, II. ker. 24.), Virágne Szaszko Ilona (Schönherz Z. tér 4. VII. 26.), Kokovai Antalné (Mihálovics Erzsébet, Frankel Leo u. 2.), Rebók Gabriella (Mária u. 16.), Soós János és neje Dormán Ildikó (Március 15. u. 82. II. 50.), özv. Végh Pálné (Sárközi Ágnes, Dózsa Gy. u. 8.).

NEM SZOCIÁLIS BÉRLAKÁSOK NÉVJEGYZÉKE: Németh Mihály és neje Kis Fekete Zsuzsanna (Kiskunfélegyháza, Csongrádi u. 31.)

1988. ÉVI NYUGDÍJASHÁZAK NÉVJEGYZÉKE: özv. Baksa Sándorné (Koppány Anzelma, Vajdahunyad u. 7.). Mindenkit megillető támogatás: 99 ezer Ft, Börönte Mihályné (Szabó Erzsébet, Sárospatak u. 31.). Mindenkit megillető támogatás: 99 ezer Ft, szociális indok alapján nyújtható támogatás: 50 ezer Ft, Szekeres Józsefné (Dudás Mária, Akadémia krt. 30. III. em. 7.). Mindenkit megillető támogatás: 99 ezer forint.

— Egy új együttesnél nagyra törő terveket tételez fel az ember!

— Az első és legnagyobb tervünk: szeretnénk Kecskeméten községre találni. Legalább kétszáz embert, aki rendszeresen figyel a koncertjeinkre. Azután majd jöhetnek a vidéki és esetleg távolabbi tervek. Nagykanizsai jazz-hétvége, debreceni jazz-fesztivál, majd meglátjuk... Végeredményben nem vagyunk egy méregdrága, nehezen mobilizálható együttes. Már tízezer forintból el tudunk indulni, négy

Új nagyzenekar

1988. június 2-a óta Kecskemét amerikai mércével mérve is urbanizálódó településnek számít. Ekkor kezdte meg pályafutását városunkban a KBB, teljes nevén a Kecskeméti Big Band.

A sikeres premier utáni első próbán az együttes létrehozóját, karmesterét, hangszerelőjét, Hajdu Sándort faggattam.

— Hogyan szántad rá ma-

gad erre a lépésre, honnét az ötlet?

— Az ötlet régóta lapang, már hallani korábbi próbálkozásokról is, a megvalósítás volt a nehezebb. Én állítom egy Big band létrejöttékor a munka 90 százaléka a szervezés és csak 10 százalék a zenei tevékenység. Még csak a dolgok elején tartunk, de már érezhető a menedzserhiány, persze ez ma országos gond.

személygépkocsiba biztosan beférünk hangszerestől, énekesnővel együtt.

— Bár ismert muzsikos vagy, mondjal azért valamit a pályádról, biztos sokan kíváncsiak, hogyan jutottál el a KBB-ig?

— Röviden: Nagykanizsán születtem, Győrben jártam gimnáziumba, eredetileg vegyész szerettem volna lenni. Ez nem valósulhatott meg, végül a zeneakadémián kötöttem ki, 1967-től 1981-

ig a Bergedy együttesben trombitán játszottam. Ezután négy évig a Pannónia Express Együttessel dolgoztam Norvégiában. 1986 óta vagyok a kecskeméti színház tagja, jól érzem magam itt a városban...

Az új együttest augusztus 26-án hallhatják rajongói a város főterén felállított szabadtéri színpadon, több jazz, folk, rock zenekar társaságában, az esti órákban.

Leskowsky Albert

Megjelent a városi tanács hatályos rendeleteinek gyűjteménye

Városunk történetében első alkalommal összeállítottuk és megjelentettük a városi tanács hatályos rendeleteinek gyűjteményét.

Az utóbbi években a helyi jogalkotás szerepe és jelentősége a korábbi évek gyakorlatához képest sok tekintetben felértékelődött. Számos esetben a központi jogalkotó szervek által alkotott jogszabályok a helyi tanácsok hatáskörébe utalják meghatározott életviszonyok részletes szabályainak megállapítását. Ilyen esetekben a tanácsok az igazgatási területükön élő állampolgárokra és működő gazdálkodó szervezetekre egyaránt irányadó kötelezhető magatartási szabályokat tanácsrendeletben rögzíthetik. A tanácsrendelet jogszabály, amely a jogforrási hierarchia legalsó szintjént helyezkedik el.

A törvényesség és a jogbiztonság szempontjából nélkülözhetetlen feltétel, hogy a megalkotott rendeletek a jogkereső állampolgárok, jogi személyek részére hozzáférhető legyenek, a kötelező magatartási normákat az érintettek megismerhessék. A jogismeret egyben felté-

tele az önkéntes jogkövetésnek is.

A gyűjtemény összeállításával és megjelentetésével a fentiekben vázolt követelményeknek kívántunk eleget tenni. Szándékunk az, hogy a jövőben az ilyen tartalmú gyűjteményeket rendszeresen kiadjuk. Terveink szerint minden év elején közzétesszük az előző év rendeletalkotását és a módosításokat, 4-5 éves időszakonként pedig újra megjelentetjük a hatályos rendeleteket tartalmazó kiadványt.

A most megjelent kötet szerkesztését 1988. május 2-án zártuk le. A gyűjtemény a 16 tanácsrendelet e napig hatályos és egységes szerkezetbe foglalt szövegét tartalmazza. A gyűjteményben található többek között olyan széles körű érdeklődésre számot tartó rendeletek, mint a lakásügyi, az állattartási, a köztisztasági és a házadó tanácsrendeletek szövege.

A rendeletgyűjteménybe minden érdeklődő betekinthez a városi tanács ügyfélszolgálati irodájában. Ugyanitt a gyűjtemény megvásárolható 150,— Ft-os egységáron.

Dr. Erdei Attila

Sakkhétvégék gyermekeknek

A Kecskeméti Szemle olvasói minden bizonnyal emlékeznek rá. Lovas Dániel, a Tóth László Kulturális és Sakk Egyesület vezetője az év elején e hasábkokon szövelt ez évi terveikről, elképzeléseikről.

Ezek sorában az egyik volt az Egyesület és a Szórakátenusz Játékmúzeum közös program-sorozata, amelyet március 19-től május végéig, kéthetente szombati napokon rendeztek meg. A legifjabb, az 5-8 éves korosztály gondolkodás és kombinációs készségfejlesztését a sakkjáték alapjainak módszeres megismertetésével vállalták föl a szervezők, minősített versenyzők (Dutép) bevonásával. Tapasztalhattuk, hogy a foglalkozássorozat 20-25 főnyi állandó résztvevője otthon, az óvodai játékdélutánok vagy a napközi szabadidő alatt azóta is folyamatosan gyakorolta a sakkjátékot, illetve az itt megszerzett ismereteit társainak is szívesen adta át. A szabályok és a játszmák megértését alaposan igénybe vevő türelmes figyelem idejét megszakító kis szünetekben a gyerekeket mozgásos játék és tízórai frissítette.

A rendezők szeptembertől folytatják a sakkhétvégék sorozatát, melynek programjait a Kecskeméti Szemlében is közzéteszik.

K. V. J.

NÉPZENEI TALÁLKOZÓ, TIZENEGYEDSZER

Bartók jegyében

Szinte napra pontosan huszonegy évvel az első országos kecskeméti népzenei találkozó után, augusztus 27-én és 28-án kerül sor a tizenegyedikre. Az akkor meghívott nótafák, népi zenészek többsége azóta temetőbe költözött. Elment örökre a citeratudós, zenekarszervező Budai Sándor, sohasem bűvöli többé közönségét nádsípjával Kádár Ferenc, a jókedélyű, sétabotját is megszólaltató muzsikás Pozsik István sem kelhet útra Bükk-székről, nem magasodik föl „az avar fejedelem” Táncos Péter alakja sem a színes forgatagban.

Az újabb nyárvégi találkozás a kezdeményezés életrevalóságát bizonyítja, noha mind kevesebb a remény az eredeti célok maradéktalan megvalósítására, halványul egyedisége, gyengül népi zenénk illetékességét bizonyító szavazata. Tért, befolyást, tekintélyt veszített a rendezvény az alapító munkahely-változását követő több éves szünetteléssel, ez ügyben lehetséges szövetségesek egy részének kirekesztődésével.

Tudományos eseményként, a tiszta forrást őrzők egyik fórumaként, a szellemi felüdülés ritka alkalmaként most is különleges figyelmet, élénk érdeklődést követel a kecskeméti népzenei találkozó (bár aligha lendít úgy a mozgalmón, mint az helyzetéből követően várható volna).

Az előkészítő bizottság jól döntött, amikor úgy határozott, hogy folytatják Bartók népzene-kutató munkásságának feltárását. Augusztus utolsó szombatján, a kora délelőtti órákban ifjú Bartók Béla nyitja meg a tanácskozást. Az immár hazai földben porladó zeneszerző törökországi gyűjtőútjáról Ahmed Saygur professzor és tanítványa Ahmed Jürür tart előadást. Bartók kárpátaljai kapcsolatairól dr. Árpá István és

Grigora Nypáll foglalja össze kutatásait. Bartók és a magyar népzene burgenlandi jelenlétéről Szeverényi Lajostól tudhatnak meg új információkat a tanácskozás résztvevői. Ágh Tibor, a tekintélyes csehszlovákiai magyar népzene-tudós és Király Ernő Újvidékről nem először vállalt előadást Kecskeméten.

A Bartók életművéhez csoportosuló előadásokhoz hasonlóan az írók (Fodor András, Jánosy István és mások) kerekasztal-beszélgetésére is a Tudomány és Technika Házában kerül sor.

Az Erdei Ferenc Művelődési Központban számos hagyományörző énekes, zenész szerepel szombat este az Olsvai Imre által összeállított műsorban. Kíváló együttesek is gyönyörködtek a remélhetően nagyszámú közönséget.

Mindig kedvelt volt a Táncház, feltehetően ezúttal is szép nyáresti multság lesz a Május 1. téri intézményben sorra kerülő tamburás, furulyás, dudás vigadozás.

Vasárnap délelőtti szabadtéri hangversenyen mutatkoznak be az ifjabb hagyományörzők. A főtéri rendezvény gazdája Alföldi Boros István.

A kialakult szokásoknak

Emlék a kilencedikről.

megfelelően városkörnyéki településeken (Városföldön, Hétényegyházán és másutt) is szerepelnek a népzenei találkozóra meghívott csoportok, népművészek.

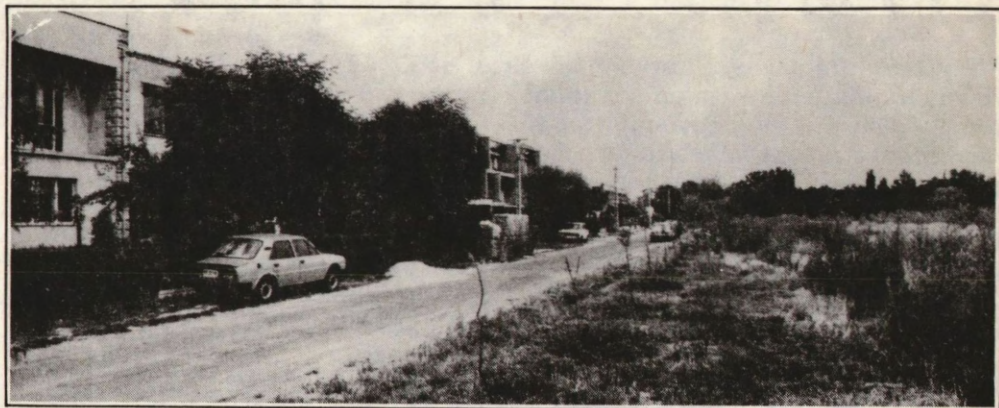
A Táncsics szakszervezeti művelődési központban hangszer-, a megyei művelődési központban fafaragó kiállítást tekinthetnek meg az érdeklődők.

A vasárnap délelőtti nyilvános tanácskozáson (Tudomány és Technika Háza) elsősorban népi zenénk továbbélésének lehetőségeiről cserélnek véleményt a XI. kecskeméti népzenei találkozón résztvevők.

A rendezvénysorozat gazdája ezúttal is Kecskemét Város Tanácsa. Az előkészítésben közreműködött — egyebek között — a Kodály Intézet, a Kórusok Országos Tanácsa, a Magyar Tudományos Akadémia Zene-tudományi Intézetének népzenei osztálya, a Magyar Rádió népzenei csoportja, az Országos Pedagógiai Intézet.

H. N.

Tervek a Hegedűs közben

Akiknek volt már lehetőségük arra, hogy helikopteren vagy repülőgépen a város fölé emelkedhettek, tanúsíthatják: az északi oldalon, a Budai út és a Hegedűs köz közötti részről mintha egy óriás vágott volna ki egy szeletet a házrengeteg kerek tortájából. Igen, valahogy elkerülte az építkezés ezt a területet, itt csak elszórva és csíkokban vannak lakóépületek.

A közelmúltban sikerült a tanácsnak egy jelentős — mintegy öt hektáros — parlag területet megszerezni a Zöldértől a Budai úti BP benzinkút mögött. Magától adódott a gondolat: ki kell osztani teleknek, hiszen a hely kedvező az építkezésre, viszonylag jó a megközelíthetősége, s viszonylag közel található a közművek. Ez utóbbi azért is fontos, mert a város vezetőinek eltökélt szándéka, hogy kerülik a félmegoldásokat, olyanokat, mint amilyet például a szükség diktált a Felsőszéktóban és Katonatelepen, s óhatatlanul későbbi feszültségek forrásaivá váltak, jogos és utólag egyre nehezebben kielégíthető igényeket ébresztve az oda letelepedőkben. Tehát a későbbiekben — a

Hegedűs közben is — csak teljes közművesítéssel kerülnek telek kialakításra.

A következő gondolat aztán az volt, hogy ne csak az öt hektárnyi terület sorsával foglalkozzanak a szakemberek, hanem nézzenek messzebbre is, gondolják végig az egész hiányzó óriástortaszelet jövőbeni sorsát. Így került sor teljes rendezési terv készítésére, amely az egész területtel számol, úgy, hogy figyelembe veszi a már meglévő épületeket is.

A területre elsősorban családi házak és korszerű csoportos lakóépületek kerülhetnek. Ez utóbbiak a sorház elnevezést rejtik. Van egy olyan szabad terület is, az egyik utca beépítetlen oldala, ahová átriumházak kerülhetnek, érthető módon, hiszen ez az egyetlen olyan építészeti megoldás, amely megfelelő látványt eredményez az E5-ös út felől is.

Maga a terv két megvalósítási ütemmel számol. Az első a már említett öt hektár, amely viszonylag egyszerűbben kiosztható, állami tulajdonban van, parlagterület teljes egészében. A közműveket kell rajta kialakítani, s már épülhetnek is a házak.

Persze, ami leírva egy mondat, annak végrehajtása így is egy-másfél év.

A második ütemben a telek kialakításához már néhány meglévő telekhez is hozzá kell nyúlni. Lakóépülethez nem, illetve ez alól egy kivétel lesz: az E5-ös út menti kerteszt, csak így kerülhet oda az Autóklub műszaki bázisa.

A meglévő benzinkút mellett utcát nyitnak majd, amely az Alpár Ignác utcába torkollik, így megteremtődik az átmenő forgalom lehetősége is.

Mintegy nyolcvan család számára alakul ki építkezési lehetőség, várhatóan kisebb részben a nyolcvanas évek legvégén, többségében pedig a kilencvenes években.

Elsősorban a szomszédos Széchenyiváros jelenlegi lakói között lesz majd feltehetően igen népszerű, hiszen a megszokott lakóterületükhöz viszonylag közel, ugyanakkor jóval nyugodtabb, kellemes környezetbe kerülhetnek. Persze, annak aki már korábban akar építkezni, nem kell kívánni a Hegedűs köz telekalakítást: az utóbbi évek erőfeszítéseinek hála, van építési telek Kecskeméten.

Szombathy Zoltán

KECSKEMÉTI SZÁLLODÁK

Új helyzet — új gondok

Egykor a *Beretvás*, a hatvanas évektől pedig az *Aranyhomok* jelentette „a szállodát” Kecskeméten. Néhány éve még egyedül itt, a főtéri hotelben kaphatott szállást az utazó. Ha viszont ma veszünk számba a kereskedelmi szálláshelyeket, tekintélyes a sor a Szőlőfürdő fogadótól a magánpanzióig. Igazi előrelépést, lényeges változást azonban a két legutóbb átadott létesítmény hozott: a *Tó Szálló* és a *Három Gúnár Hotel*. Mindkettő alkalmas az autóbusszal érkező külföldi turistacsoportok fogadására. Ezzel megnyílt a lehetőség, hogy a városon átutazó — átrohanó — vendégsegereg egy része több napot is eltöltsön itt. Ám a most megnyitott s régebben működő szállodák helyzete korántsem egyszerű. Ez már egy telefonhívásból is kiderül.

— *Halló, Tó Szálló? Van szabad szobájuk?*

— Attól függ, mikorra kéri. Most éppen akad. Főként csoportokat fogadunk, s ezért július-augusztusban is vannak kisebb forgalmú napok.

Az ügyeletes recepciós, *Miklós András* készségesen válaszol a többi kérdésre is. Mint elmondja, ágyaik 60-70 százaléka foglalt a nyári hónapokban. Ez az első teljes nyaruk, hiszen tavaly júliusban nyitottak. Zömmel külföldi, nyugati turistacsoportokat fogadnak, s részt vesznek a nagy városi rendezvények — legutóbb például a gyermekorvos-kongresszus — vendégeinek fogadásában is.

A 32 szobás *Tó Szálló* a kerthelyiség, étterem, söröző mellett elsősorban a szabadidőközpont szolgáltatásait kínálja vendégeinek. Strandolási, szaunázási, pihenési lehetőséget üdülőszálló jelleggel. Vannak viszontátérő vendégeik is. Nyáron. Ám már az első tél meg-

mutatta, hogy rossz idő esetén kevesen keresik a városban kívül eső szálláshelyet.

Most azonban még javában tart a nyár, s jönnek szép számmal a turisták.

* * *

Elsősorban a nyugati vendégek vették eddig igénybe a *Három Gúnár Hotel* szolgáltatásait is. Érdekes módon hollandok jártak itt a legtöbbször. A nyitást követő három hétben 55 százalékos volt a 45 szoba kihasználtsága. Alig valamivel kevesebb, mint a régebben működő szállóké.

Pálffy Sándorné igazgatót érthető módon az új szálló bevezetése foglalkoztatja leginkább. Már a nyitást megelőzően fogadtak el helyfoglalást, igyekeztek mindenfelé eljutni ajánlataikkal. Az összes hazai utazási irodát értesítették a szálló megnyitásáról, és elküldték tájékoztatóikat a kecskeméti vállalatokhoz is. A legtöbb vendéket az OTP Pentatours küldte eddig, s megfordul-

tak az Agrikon, az Alföldi Cipőgyár üzleti partnerei is a hotelben.

A város központjában található, a szomszédos fogadóval egységet alkotó *Három Gúnár* másfajta szolgáltatásokat kínál, mint a *Tó Szálló*. Megpróbálnak nyitottak lenni a városlakók felé is. Bizonyára gyorsan megismerik és megkedvelik majd az alagsorban működő — sörözővel egybeépített — automata tekepályát. Régi hagyományt elevenítettek fel ezzel, hiszen valamikor tucatnyi kuglizó, tekepálya működött a városban. Fél órai játékért 120 forint — ez elviselhető ár egy négy-öt tagú baráti társaság számára. Vállalatok, szakszervezeti és más rendezvényekre napi 1000 forintért bérelhetik ki a pályát.

A szobaárak persze sem itt, sem a város többi szállodájában nem a magyar átlagállampolgár zsebéhez méretezettek. Persze ez nem kecskeméti sajátosság.

* * *

Folytatva a telefonhívásokat, kiderült: az *Aranyhomok*okban is hasonló a helyzet, mint a többi szállóban. Hullámmó a vendégjárás. Vannak teljesen teltházak napjaik, és van, amikor kisebb a forgalom. Az egykori monopolhelyzet megszűnése őket nyilván hátrányosan érintette, ám a szállodák szaporodásának vannak kedvező hatásai is. *Kovács Zoltán*, a Pusztautourist megyei gazdája így látja a helyzetet:

— A két új kecskeméti szálloda az Aranyhomokkal együtt megteremtette a lehetőséget, hogy nagyobb rendezvények, kongresszusok szervezését elvállaljuk. Tervezzük, hogy belépünk az alakulóban lévő Nemzeti Kongresszusi irodába is. Ennek előnyeit, azt hiszem, nem kell részletezni. Szeretnénk kihasználni az új adottságokat a Tavaszi Fesztivál szervezésében is. Már most megvan a jövő évi programunk, és ezt kiejánljuk külföldre többnapos itt tartózkodással. A város kedvező földrajzi fekvését kihasználva olyan turistacsoportokat is szeretnénk fogadni, akik innen indulnának balatoni, budapesti kirándulásokra.

A tervek biztatóak, ám Kovács Zoltán nem titkolja: az új helyzet gondot is felvet. A megszorított szálláshelyeket egész évben folyamatosan értékesíteni kellene. Ám jelenleg a téli időszakra nincs igazi stratégiája sem az idegenforgalmi hivatalnak sem a szállodai szakembereknek. Egy térség, egy város adottságait, az emberek utazási szokásait nem könnyű megváltoztatni. Alkalmazkodni kell: esetleg kedvezményekkel vagy vonzó kulturális programokkal. A lecke fel van adva.

* * *

Egy másik leckét is meg kell tanulniuk a szállodai szakembereknek: együtt élni a konkurenciával. Az ide-

genforgalmi hivatal vezetője így foglalta össze a versenyhelyzet hatásait:

— A szállodák számának szaporodása felvet egy árversenyt. Oda kell figyelni a másik intézmény áaira. Több szolgáltatást is kell nyújtani, vonzó programokat. A versenyhelyzet felveti a személyzet képzettségének kérdését is. Elsősorban itt a nyelvtudást tartom fontosnak. Egyáltalán: mindenkinek az eddiginél igényesebb szolgáltatásra kell törekednie, ha talpon akar maradni.

Mit tehetnének ehhez? Bízunk abban, hogy egyszer szállodáiról is „hírös város”-ként emlegetik majd Kecskemétet.

Lovas Dániel

Igy látja a parkolóőr

— Amióta csak létezik fizető parkolóhely Kecskeméten, én díjbeszedő vagyok — mondja beszélgetőpartnerem, aki azért nem akar névvel szerepelni, mert úgy érzi, tulajdonképpen teljesen mindegy, melyikükről szól a cikk, sorsuk közös, gondjaik teljesen azonosak, hiszen még a „placcot” is rendszeresen

cserélgetik, nehogy egyikük is rosszabbul vagy jobban járjon. — Persze, mellékfoglalkozásban üzöm, mert csak díjbeszedésből nem lehet megélni. Csak az adóhatóság álmaiban létezik a borraló, mely utáni adózásra felszólították egyik kollégámat. Az emberek egész egyszerűen sajnálják a pénzt a parkolásra.

— Milyenek az autósok — díjbeszedő szempontból?

— Sokfélék. Naponta mintegy kétszázzal kerülök kapcsolatba. Túlnyomó többségük nagyon rendes. Fogadja a köszönésemet (!) meg egyébként is. Tudja, mi a tarifa, szó nélkül kifizeti, még váltunk is pár szót. De száz közül mindig akad há-

rom-négy, aki álmaimban se jöjjön elő mégegyszer.

— **Hogyan viselkednek?**

— Az a legkevesebb, hogy 10-20 fillérekkel fizetnek, látszik: direkt kiszúrásnak szánják. Én mindenesetre szó nélkül elveszem, elvégre köteles vagyok elfogadni. De csak próbálnék én egyszer is így visszaadni a fizetésből. Aztán megjegyzéseket tesznek, vitatkoznak. Bár újabban nem a díjbeszedőt szidják. Öt forintig minket meg a hozzátartozóinkat emlegették, amióta hat forint a tarifa, áttérték a kormányra, meg Grósz Károlyra. És tudja még mit figyeltem meg? A szegényebb autósok sohasem vitatkoznak. A gond mindig a csicsás, drága nyugati autótulajdonosokkal van. Közülük kerülnek ki a minősítetlen hangot használók.

— **Mit kifogásolnak?**

— Legtöbben azt, hogy megszünt a félórás díj, meg persze sokallják a hat forintot. Sokan azt várják a díj ellenében, hogy vigyázzak is az autóra. Képzelve el, hogyan tudnék vigyázni egy száz méteres szakaszon csúcsforgalomban arra, mit

tesznek ki-beszállás közben az autósok. Szerintem egyébként hozzátartozna a közlekedési kultúrához az is, hogy ha egy másik autónak sérülést okoznak a járművén, értesíteni erről, hiszen pénzbe amúgy sem kerül, fizet a biztosító. El sem tudja képzelni, hányan ellőgnak. Persze ha észreveszem, felírom a rendszámot. Még a legrendesebb az a múltkori hölgy volt, aki behorpasztotta a szomszéd autó sárhányóját, s annyira pánikba esett, hogy ott hagyta még a saját autóját is, s csak akkor jött vissza órák múlva, amikor megnyugodott. Kérdezte, nem tudom-e a sérült autó adatait. Én, persze, felírtam, s oda tudtam adni. Sajnos, többen vannak, akik szó nélkül eltűnnek.

— **Milyen különleges esetei voltak az öt év alatt?**

— Volt néhány. Sokszor előfordul, hogy benne marad a kulcs az autóban, s én zárom be, aztán örül a tulajdonos, mikor visszaérkezik. De volt már olyan esetem is, hogy kigyulladt egy Wartburg, úgy kellett feltörni, de szerencsére sikerült

megmenteni. Az ilyen nagyon jó érzés.

— **Szeret díjbeszedő lenni?**

— Hát, nem egy irigylésre méltó munka. Gondoljon bele, ott kell állni esőben, hóban, napsütésben, illetve nem is állni, hanem menni, sok-sok kilométert. Egy-egy nap után gyakran nem is érzem a lábam.

— **Vannak-e jó és rossz helyek?**

— Persze, éppen ezért cserélgetünk, hogy mindenki egyforma esélyekhez jusson. A legjobb a Domus parkolója, ott nem kell gyalogolni, s nagy a forgalom is. Aztán jó a Szabadság tér, a Centrum előtti parkoló, meg piac melletti, de csak piacos napokon.

— **És mi az, ami miatt mégis tetszik a munkája?**

— Változatos, gyorsan telik az idő. Van sok kedves törzsvendég, akikkel mindig váltunk egy-két szót, tőlük rengeteg friss, új hírt kapok. Aligha vannak Kecskeméten jobban tájékoztatott emberek, mint a parkolódíj-beszedők.

Szombathy Zoltán

HUSZONÖT ÉVE A KECSKEMÉTI KÓRHÁZBAN

Beszélgetés Kovács Á. Gábor új főigazgató főorvossal

Július elsejével nevezték ki dr. Kovács Á. Gábort a kecskeméti Hollós József Kórház-Rendelőintézet főigazgató főorvosává. Hosszúra nyúlt első főigazgatói munkanapjának végén beszélgetünk a 49 esztendő, kinevezését megelőzően a kórház szülészeti-nőgyógyászati osztályán másodfőorvosként dolgozó dr. Kovács Á. Gáborral eddigi tevékenységéről, valamint az új munkakörrel kapcsolatos elképzeléseiről.

— **Hogyan telt a munkanapja?**

— A főigazgató-helyettesekkel tárgyaltam meg a legfontosabb tennivalókat, s kikértem a véleményüket. Valamennyien országhoz hasonlóan is elismert, jó szakemberek, régóta dolgoznak a kórházban, s én a továbbiakban is számítok rájuk. A beszélgeté-

sekből az is kiderült, hogy jó partnerek lesznek a közös munkában. Egy kivétellel, ugyanis az Izsáki úti egységben megszervezett helyettesi állást úgy tűnik, nem sikerült megtölteni kellő tartalommal, ezért azt megszüntettük.

— **Térjünk vissza egy kicsit**

régebbre, hol és hogyan kezdett?

— Bármilyen pályára is készül valaki, meghatározó az indíttatás. Egyrészt a családi környezet, másrészt a kamaszkori érzelmek miatt az akkori tanárok tevékenysége. Mi négyen voltunk testvérek, édesapám hosszú ideig falusi orvosként dolgozott, nagy terület tartozott hozzá. Emiatt többször költözködtünk is. Én például Páhin születtem, de laktunk Helvécian, majd Kerekegyháza. Ide kötnek a legrégibb emlékek, a gyerekkori barátok is. Innen jártam be a kecskeméti Katona gimnáziumba, s olyan pedagógusoktól tanulhattam,

mint Szóts Rudolf vagy Szemerey Bandi bácsi, akikről még talán a maiak is hallottak.

— **S ezután jött az egyetem...**

— Szerencsés periódusban, 1957 és 1963 között jártam a budapesti orvostudományi egyetemre. Akkor még nem érvényesült annyira a specializálódás, egy-egy jelentős személyiség valóban iskolát teremtett. Mint például Rusznyák professzor, a híres Korányi-iskola követője vagy a szülész Zoltán Imre, s akiket nemcsak a szakma, hanem a szélesebb közvélemény is ismerhet: Magyar Imre vagy Straub F. Bruno professzor. Az egyetemen a biokémia állt közel hozzám és a belgyógyászat, hiszen kötelező gyakorlataim az a szigorló időt is Kecskeháza Benedikt János osztályán töltöttem, aki ugyancsak nagy hatással volt rám. Ő is Korányi-tanítvány.

— **Mi ennek a lényege?**

— Humanizmus, ugyanakkor szigorúság az orvos és a beteg közti kapcsolatban. A cél a teljes ember gyógyítása. Ennek során a beteg egész személyiségével foglalkozni kell, nem elegendő pusztán a bajának kezelése. Első a magasfokú szakmai tudás, erre épül ma már a korszerű műszerek alkalmazása. A kollégák közötti viszonyban a bizonyított tehetség, a szaktudás megbecsült érték. Ehhez párosulnia kell a szerénységnek is. A beteg mindig kiszolgáltatott, és sosem gyógyul meg, ha az orvos fölényes vele.

— **Ezek után ön mégis szülész lett.**

— És a fenti elvet ma is vallom. A választásom azonban az új vonzalom mellett — megfogott a manuálisabb szakma, a sebészet, a szülészet — döntő szerephez jutott a véletlen is, mivel amikor pályáztam, csak a szülészetben volt állás. Dr. Bacsó Károlynál

kezdtam, aki csaknem katonai szigorral vezette az osztályt, majd pedig dr. Magyar Tamástól tanultam sokat.

— **Ezt a feszes munkát már másodszer említi, ezek szerint annyira fontosnak tartja?**

— Én mindig is igényeltem a fegyvelmezt munkát, mert meggyőződésem, hogy a szakma szabályai ezt megkövetelik. Az operáció során elég a vágásnál egyetlen millimétert tévedni és helyrehozhatatlan a baj.

— **A magánélete is ennyire szigorú?**

— Sokkal lazább. Szeretem a társaságot és a sportot. Valamikor futballoztam Kecskeméten, a Dózsa második csapatában, s később az egyetemen is. A sport egyébként is szükséges a fiataloknak, nemcsak a fizikai, hanem a pszichikai terhelés miatt is. Nálunk a családban amúgy is nagyok a hagyományai, a sógorom Bencze János, az egykori válogatott kosaras.

— **A sporttal szakított?**

— Csak a versenyzéssel. Kezdő orvosként, havi 15 ügyelet mellett, nem jutott rá idő. S háttérbe szorult a zongora is. A munka mellett nyelvet tanultam, szakvizsgáztam. Ekkor a feleségem, aki történelem — orosz szakos tanár, vállalt többet a családi munkából, a három gyermek neveléséből. De ők már megnőttek. A legidősebb lányom rövidesen bíró lesz, a középső külkereskedőnek tanul, a legkisebb, a fiam pedig az orvosi egyetemre felvételizett. És várom az első unokámat is. Az olvasás szeretete azonban ma is él. Mindig érdekelt a történelem, a társadalmi mozgások, az események összefüggései. Ezért is választottam a Politikai Főiskolán a szociológiai szakot. Egyébként is vallom, hogy az értelmiségi életmód kötelezi is az embert, hogy ne csak szakmailag, hanem szélesebb értelemben is hasson a közösségre.

— **Hosszabb időt töltött Nigériában. Mi vonzotta oda?**

— Olyan lehetőség volt, amikor az ember lemerheti képességét, tudását, és megalapozhatja az egzisztenciáját is. Szülésznek mentem, de nagy hasznát vettem annak, hogy a szakvizsgára készülve hosszabb időt eltöltöttem a sebészetben, az urológián és az intenzív osztályon is, dr. Kiss Dezsőnél és dr. Vass-Eysen Ervinnél. Nigériában ugyanis elment a sebész, és az ő feladatait is nekem kellett elvégezni. Ezért is helytelen a mostani divat: egy-egy aláírással letudni a kötelező gyakorlatokat!

— **Ezek szerint, volt dolga bőségesen.**

— A kórházhoz 63 ezer négyzetkilométer terület lakossága tartozott, s ehhez heten voltunk orvosok. Igaz, ott a nővérek más rendszer szerint dolgoznak. A körülmények messze voltak az ideálistól. A kinti kórházban évente 4500 szülést vezetnek, nálunk ez a szám 2400. Gyakori volt az áramkimaradás, megtörtént, hogy szabad ég alatt, lámpafénnyel operáltam. Mindezek mellett oktattam az egyetemistákat, és feladatuk adták a szülésznőképzést is. Másfél év elteltével kerültem egy másik kórházba, kedvezőbb feltételek közé. Itt a gyógyítás mellett az állami egészségügyi ellátás szervezésében is részt vettem.

— **Mi változott, amikor csaknem négy év után hazajött?**

— A szemléletem és a felkészültségem. Osztályvezető-helyettes lettem a szülészetben. Ezután jelentkeztem a Politikai Főiskolára is. Korábban voltam a kórház párttitkára, dolgoztam a Vöröskeresztben, voltam a szakszervezeti bizottság elnöke, s 1985-ben beválasztottak a kecskeméti városi pártvégrehajtó bizottságba.

— **Amikor pedig meghirdették a főigazgatói állást, beadta a pályázatát. Miért döntött így?**

— Az elképzeléseimet megfogalmaztam a pályázatomban is. Röviden annyit: a betegség melletti gyógyító tevékenység felszínre hozhat olyan törekvéseket is, amikor az orvos nagyobb terület, nagyobb népesség egészségügyét kívánja szolgálni.

— **És lemond a gyógyításról?**

— Semmiképpen. Én sem zártam ki magam a szakmából. Az igazgatás bonyolult és felelősségteljes feladatát tovább kristályosíthatják a folyamatos gyógyító munkában szerzett napi élmények, tapasztalatok.

— **Kinevezett vezetőként mit szeretne megvalósítani?**

— Erősíteni az intézmény, a csaknem háromezer dolgozót foglalkoztató egészségügyi nagyüzem gyógyító jellegét minden vonatkozásban. Ugyanakkor csökkenteni kell az olyan feladatokat, amelyek nem ezt a célt szolgálják. Kedvező, hogy a minisztérium is ez irányban tesz lépéseket, s ennek már érezzük is a hatását. Szükségesek azonban a megfelelő feltételek is.

— **Például?**

— Az alapellátásban — a gyermek és felnőtt körzeti, az üzemegészségügyi, a fogászati és bizonyos szűrési feladatoknál is — a szakmai felkészültség növelése és az eszközök korszerűsítése. Tudjon tehát megbízhatóan dönteni a körzetben dolgozó orvos. Hasonlóképpen fejleszteni kell a rendelőintézeti ellátást, annak műszerezettségét. Így növelhető például a kórház ágykihasználtsága is. Egyrészt, ha csak a valóban rászorulóknak veszik igénybe, másrészt jó szervezéssel lerövidíthető a diagnózishoz szükséges idő. És ha a területen jó szakorvosok dolgoznak, akkor a kórházban is magasabb szinten követelhetjük meg az ellátást a speciális szakterületeken. Fontos feladatunk a rehabilitáció és a gondozás. Itt a megye egészségügyi helyzetét — alkoholizmus, halálokok, devianciák — figyelembe véve sze-

retnének kiszélesíteni az egészségügyi klubhálózatot.

— **E követelményeket mivel tudja alátámasztani? Már úgy értem, anyagilag és erkölcsileg. Hisz jóllehet az egészségügy kiemelt ágazat, ám a kormányzat csak a szinttartást garantálja.**

— A megyei tanács döntése értelmében bizonyos önálló mozgásterünk van a költségvetésünk alakításában, de mi sem tudunk elszakadni az egészségügy általános helyzetétől. Amit magunk megtehetünk, azzal nem késlekedünk. Tartalékaink elsősorban a képzettségben, a fegyelemben, a humánumban vannak. Ahol szükséges, ott végrehajtjuk a cseréket is. Emberségesen, de gyorsan. Valós versenyt akarunk az intézményben az orvosok, az asszisztensek, a növények között. Természetesen a saját körükben. Mindenki a szakmailag neki legjobb helyen nyújtja a legtöbbet. Úgy érzem, ez perspektíva lehet a fiataloknak is. Ezért törekszünk a differenciálásra — a bérézésben is. Csak így tudjuk megőrizni azt a színvonalat, ami szükséges például az oktató kórházi feladat ellátásához.

— **Számol az azzal, hogy a három pályázó közül esetleg nem önt választják?**

— Igen. Akkor is itt maradtam volna, és dolgozom tovább a szakmában. Így azonban más lett a feladatom. Ennek ellátásához, és a pályázathoz is bátorságot, biztatást adott a kórházban eltöltött huszonöt év, az, hogy a kollégák nagy részét régről ismerem, minden osztállyal őszinte kapcsolatomban alakult ki. Bizom abban, hogy ez továbbra is így lesz, mert az ajtóm mindenki előtt nyitva áll. Ez akkor is fontos — és gondolom, nemcsak nekem —, ha a meglévő, esetenként formális fórumrendszer újabb formákkal is gazdagítani akarjuk.

Váci Tamás

Kapcsoljuk Kecskemétet

Szinte hihetetlen: már csaknem két éve annak, hogy 1986. szept. 5-én először szólt meg így az Ablak népszerű bemondónője, Endrei Judit, hogy: „kapcsoljuk Kecskemétet”. Ez a nap többszörösen is emlékezetes a Városi Televízió számára, ekkor került sor a stúdió ünnepélyes felavatására is — kora délután Lakatos Ernő, az MSZMP Központi Bizottsága osztályvezetője tette ezt —, s utána jelentkeztünk az Ablakban.

Persze, ezt így elmondani egyszerű, a megvalósítás sokkal bonyolultabb volt. Akkor még két mikrohullámú közvetítőkocsira volt egy ilyen attrakcióhoz szükség, az egyik a stúdióból továbbította a jeleket a Luther udvarba parkolva a rendelőintézet tetejére, az ott felállított parabolaantennához, a másik a megyei tanács épülete mellett állva fogadta a jeleket, s a tetőn elhelyezett parabolaantenna segítségével küldte a ceglédi átjátszótoronyig. Összehangolt, sok embert megmozgató munka volt az bizony, már csütörtökön délből megkezdődtek a szerelések, hogy pénteken délutánig, a kamerapróbáig összeálljon minden.

* * *

Azóta közel húsz alkalommal került sor hasonló akcióra, s a módszerek természetesen finomodtak. Az első alkalomkor két technikus hozta Budapestről a mikrofonokat, a kapcsolattartáshoz szükséges speciális telefonkészülékeket, ma már mindez a vezérlőpult része. Sőt, 1987 tavaszán, amikor a Hétvége műsorában két napon keresztül folyt a köz-

vetítés Kecskemétről, a stúdiótól a megyei tanácsig kábelt húztunk be a föld alá (később ennek árát „ledolgoztuk” az MTV részére), s azóta egy közvetítőkocsi is elegendő a jelentkezéshez. Tavaly, év vége felé már volt olyan eset is, amikor csütörtökön délből telefonáltak a szerkesztők, s pénteken megtörtént a kapcsolat. További elképzelésünk az, hogy ezen is túllépjünk: állandóan maradjon a tanács épülete tetején a parabola-antenna, s közvetítőkocsi nélkül, elvileg bármikor, különösebb előkészület nélkül jelentkezessünk a „nagy” televízióban. Most ezen munkálkodunk, persze a siker nemcsak rajtunk múlik.

Az élő jelentkezéseken túl, kazettán rögzített felvételekkel is részt vettünk az Ablak műsorában, eddigi történetünk során már több mint harmincszor.

Persze, ebből a szempontból nemcsak Kecskeméti ügyekkel foglalkozunk, tevékenységünk az egész megyére kiterjed.

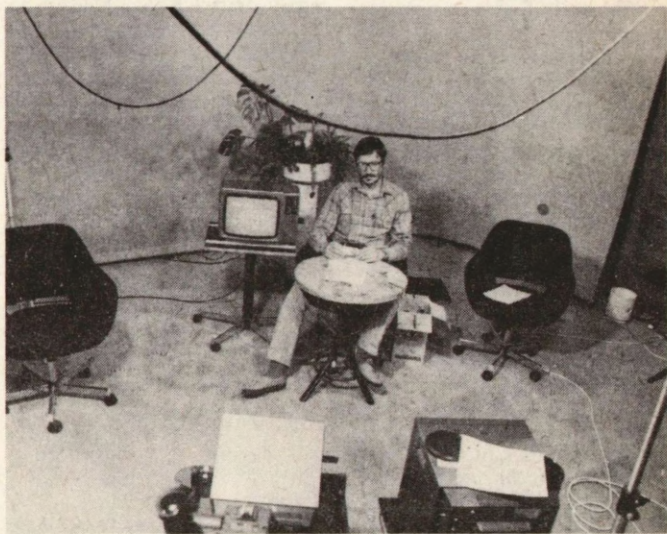
* * *

Nagyon jó kapcsolataink alakultak ki az Ablak or-

szágszerte is — méltán — népszerű stábjával. Még a kezdeti időszakban sem ta-

pasztaltunk olyat egyikük részéről sem, hogy ne egyenrangú félként dolgozott volna

együtt velünk, s ez vonatkozik mindenkire, szerkesztőtől a gyártásvezetőig, riportertől bemondóig jó kollégákat ismertünk meg. Jellemző például a felelős szerkesztő, Peták István nyitottságára, hogy éppen a mi javaslatunk alapján vezette be azt a rendszert, hogy egy-egy adás során a pesti stúdióba is meghívják egy-egy városi televí-

ziót, ezzel is demonstrálva: munkájukat ma már az Ablak szerves részének tekintik.

Tíz-tizenkét belső és külső munkatárs összehangolt, lelkiismeretes, precíz munkája szükséges ahhoz, hogy egy-egy péntek délután felhangozhassék: „kapcsoljuk Kecskemétet”.

Nagy munka, de megéri.
Szombathy Zoltán

Kereszthuzat

**Kiss Jenő „szabadutazóval” beszélget
Borzák Tibor**

Írnam: Kiss Jenő Jászai-díjas, a Kecskeméti Katona József Színház tagja, de ezt kell írnom: Kiss Jenő Jászai-díjas, a Budapesti Radnóti Miklós Színpad művésze. Az előzmények nyilván ismereteseek: Lendvay Ferenc igazgató nem hosszabbította meg a kilenc évadot Kecskeméten töltő színész szerződését. Furcsa helyzet adódik hát: egy Kecskeméten élő, Budapesten játszó aktozzal beszélgetek.

— Amikor tárcsáztam a 46-716-os telefonszámotokat, azt gondoltam, nem veszitek fel: ebben a kánikulában bizonyára nyaraltok...

— Rosszul gondoltad! Feleségem, Réti Erika Baján vendég szerepelt, én néhány napot forgattam a televízió Szomszédok című sorozatához. Július 12-étől 18-ig Gyulán játszom az Andrássy út 60-ban. (A beszélgetés június végén készült! — B. T.) Nyaralásról tehát egyelőre szó sincs!

— Gyulán sem?

— Esetleg napközben jut idő a pihenésre. A várost megszerettem már. Néhány évvel ezelőtt két darabban is benne voltam: A vén bakancsos és fia, a huszár-ban, valamint a Kun László szerelmei-ben. Egyébként rettegek a nyártól, mert iszonyatosan sok pénzbe kerül. Az hagyján, ha külföldön megy el a pénz. De ha idehaza...? Ha nem megyünk sehová sem, akkor is elúsznak a forintok.

— Ez gond?

— Ne hidd azt, hogy panaszkodni akarok, ez távol áll tőlem. Igazi gondja annak van, akinek Özdon megszűnt a munkahelye és örül, ha Dunaújvárosban foglalkoztatják. Én könnyebb helyzetben vagyok: Pestről hamarabb hazaérek a családomhoz Kecskemétre. Egy kicsit nyomaszt, hogy szeptembertől a Radnóti Színpadon egymás után két produkcióban vagyok benne, a Julius Caesar-

ban és a Szent Johannában, közben pedig műsoron szerepel az Andrássy út 60. Ugyanakkor borzasztó nagy öröm, hogy ennyit játszhatok. Erika ugyancsak boldog lehet, a Cirkuszhercegnővel és a Csárdáskirálynővel kezdheti az 1988/89-es évadot. Az pedig nagy kérdés: ki fog a kishúnkra vigyázni esténként?

— Ti biztos nem, legfeljebb Bence kutyátok, aki engem is igen-igen „kedvesen” fogadott. Jenő! Van még egy dilemmám, ami hozzátok jövet foglalkoztatott. Itt laksz Kecskeméten és ingázol a fővárosba, holott színészkedhetnél idehaza, ha nem úgy történnék a dolgok, ahogyan történtek. Ezt hogyan dolgoztad fel magadban?

— Amerikában, Japánban nem probléma az utazgatás, akár 200 kilométerről sem. Beülnek a szuperexpresszbe és máris ott vannak, esetleg beszállnak a Cadillac-be s pillanatok alatt célhoz érnek.

— Te pedig helyjegyet váltasz a Napfény expresszre...

— Igen! Vagy beülök a Dáciába... Nem akarom lebecsülni e román gyártmányt, de mostanában naponta elromlik... Kérdezek tőled valamit: tényleg új igazgatója van a színháznak?

— A kecskemétiének?

— Igen... Azt hallottuk, Nagy Attilát nevezték ki július 1-jétől színházigazgatónak. (A hír a következőképpen igaz: Nagy Attila igazgatóhelyettes lett. — B. T.) Tudod mit szeretek annyira Kecskeméten? Azt, hogy emberleptéku város. Örömmel vásárolok a nagypiacon, imádom a terén sétálni. Mi is a tér neve? Lestár?

— Igen, Lestár. Lestár tér.

— Itt, ahol élünk, a Jégvirág utcában, ugyancsak jól érezzük magunkat. Zöldövezet és, ettől két utcával lejjebb himisítatlan falusi utca áll, picit házakkal, tyúkokkal, árnyékszékekkel...

„It's all right!” (Fotó: Somo László).

— Kettővel főntebb pedig himisítő lakótelep...

— Úgy, ahogy mondod.

— Mi határozta meg, hogy itt telepedjétek le?

— Nem mi, hanem: ki. Erika. Egyértelműen ő. Rá mindig lehetett számítani. Bármiféle gond volt az építkezés során, azt mondtam a mesternek, forduljanak bizalommal az Erikához. És mindig megoldódtak a gondok... Persze, az anyagiakat illetően, a szülők is segítettek.

— Hol éltek a születek?

— Erika Miskolcra származik, én pedig Baranyából, a Pécs melletti Görcsönyből indultam. Érdekes módon, soha nem merült fel, hogy Pécsen legyek színész. Erikát hívták, engem nem. Kilenc évadot töltöttünk Kaposvárról. Híres időszak volt: Ascher, Komos Pista, Babarczy, Ács Jancsi... Miért is beszéltek erről? Ez a múlt! Kit érdekel? Arra lennék kíváncsi, hogy te most miért jöttél el hozzám. Milyen apropóból kértél föl erre az interjúra? Körülöttem minden rendben van. It's all right!

— Ez a rend érdekel. Meddig tartott a rendcsinálás?

— Állás nélkül maradtam. Kijelentette a színház vezetője, hogy nem óhajt foglalkoztatni. Munka után kellett néznom. Az, hogy augusztus egytől nem Nyíregyháza vagyok szerződésben, óriási szerencse, mert gyakran lehetek itthon. Vagy véletlen? Hogy is van ez? A vélet-

len termeli ki a szerencsét? A lényeg az, Nyíregyházára és Zalaegerszegre hívtak, mégis Bálint Andris szerződtetett le, neki mondtam igent. Nagyon örülök a választásomnak, mert néhány hónap alatt is tapasztalhattam, hogy „színház szagú” színházba toppantam be. A szellemiség, a színészek hozzáállása, a rendező törekvése, az igazgató aggodása együttesen adja a produkció izgalmit, sikerét. Olyan nincs, hogy odakenjünk valamit.

— **Másképp történik ott az értéktérítés, mint Kecskeméten?**

— Nem lenne ildomos, hogy a kecskeméti színházról véleményt alkossak, viszont nem szakítottam meg minden kapcsolatomat. Például olvastam a Magyar Nemzetben a kecskeméti fővárosi vendégzerepléséről. Mondjam azt, hogy a Pygmalionról szóló kritikával sok szempontból egyetértek Tegyi Enikővel? Látd, megjegyeztem az újságíró nevét...

— **A színházban történekről feleség révén is értesülsz!**

— Hallom, a vezetőségben változás van. Bizom abban, hogy Nagy Attila azon lesz, hogy a kecskeméti színészek megérdemelt sikerhez jussanak. Talán az nem olyan bántó, ha mindenki tisztában van azzal, hogy a színész képességei legjavát adta, mintha felkészületlenül, odakene alakítja a szerepét, és akkor éri dicséret. A Vasárnapi Hírek június 26-ai számában nyilatkozott Horváth Sándor, a Színházi Dolgozók Szakszervezetének elnöke, hogy a színész miért nem dönthet arról, ki legyen a rendező vagy az igazgató. Ha így lenne, óriási felelősséggel kellene bírnia a rendezőnek, és megfelnie a művészek elvárásainak.

— **Fordítva mi a helyzet? Általában nem ti választotok munkatársakat!**

— Megdöbönt, ha a rendező a premier után hazamegy és többet nem találkozunk. Képzeld el, hogy Kaposvárról az Ascher Tamás már a következő darabot rendezte, de még mindig az előzőből adott instrukciókat. Ezt csak azért hoztam fel, hogy érzékeltessem a rendezői

felelősséget. Szeretném, ha Kecskeméten is frissebb levegő áramolna a színházba. Kereszt-huzat kellene?

— **Ezzel egyetértek. És ha a „kereszt-huzattal” az is elhangozna, hogy „gyere vissza”, mit válaszolnál?**

— Haragszom a kollégáimra, ha azt mondják, felismerik őket a piacon, az utcán. Esetemben más ez a jelenség. A Szomszédok óta egyre többen kedveskednek nekem. A múltkor a piacon (no, én is a piacot hozom fel!) egy néni a lila hagymát 15 forintért is ideadta volna, mert tudta, színész vagyok. Meglepődtem, mire büszkén azt felelte: ő is járt a kecskeméti színházba. Ez jobban esett, mintha a Szomszédokra hivatkozott volna. Ezek után ismét örömmel szerepelnek Kecskeméten. Gondolj bele, Pesten nekem mindent előlről kell kezdenem. Legalább is sok minden új, annak ellenére, hogy senki sem volt ismeretlen, és pillanatok alatt befogadott a társulat. Kecskeméten? Biztosan tudom, hogy nem nyikorogna a deszka a színpadon, ha ráállnék... Nem bánnám, hogyha Erikát is faggatná egy kicsit!

— **Majd ha én is elszerződöm Kecskemétre!** — hallatszik a szoba másik feléből a színésznő frappáns válasza.

— Igazad van, Erika. Miért csak akkor érdekes valaki, ha elszerződik vagy a társulathoz jön? Akkor miért nem faggatják a riporterek, ha hosszú éveken át kitartóan, mindig színvonalasan szerepel? Más kérdés, hogy én nem akartam innen elmenni, engem el... eltanácsoltak.

— **Ha évadról évadra jól játszottok, sikert arattok, egy idő után elvárja a szakma, a közönség, hogy a kívánt, a megszokott színvonalat nyújtsátok. Az a természetes...**

— Hát persze! Aki becsületes, lelkiismeretes, nem tudja alább adni a mércét. Egyébként nehéz manapság jól játszani. Sporthasonlattal élve: a csúcsra följutni könnyű, de ott maradni nehezebb. Nem létezik, hogy senki nem veszi észre, ha a színész ezt is, azt is tudja, a másik pedig állandóan csak egyfajta alakításra képes. A színész önmagá-

ból annyit meríthet, amennyi benne lakozik. Ezért mondom neked, hogy a rendező nagyon fontos! Bőviti az eszköztárat, megújít, úgy inspirál, hogy mindenben szót fogadok neki: meghízom, kopaszra vágom a hajam, bajuszt növeszték. Aki pedig önkényesen utasít, nem lehet elfogadni tőle semmit. A rendező nem ülhet trónuson és főleg nem unatkozva. Ennek a kora lejárt. Az efféle színházcsinálásban nem vagyok partner.

— **Kivel tudtál jól dolgozni?**

— Kaposváron olyan rendezőkkel hozott össze a sors, amelyenről először beszéltem.

— **És Kecskeméten?**

— Erre nem válaszolok. Mi történt itt az utóbbi években? Nem tudom, hiszen alig játszottam. Egy valakit azért említenék: Tömörny Pétert, vele nagyon jó volt dolgozni. No, és a Jutocsa.

— **Egy idézet a Vasárnapi Hírek-ből: „A tisztességes bér egy dolog — az esetleges művészi alkalmatlanság pedig egészen más ügy.”**

— Nézd: tudomásul kell venni, hogy a színészeké szubjektív pályá. A rendező vagy szeret engem vagy nem. Ezt el kell fogadni. A közönség szintén választ-hat.

— **Tényleg: a kecskeméti nézőket senki sem kérdezte meg, hogy elengedik-e Kiss Jenőt vagy visszafogadnák-e a jövőben?**

— Ez jól hangzik, főleg akkor, ha kedveskedni akarsz. Az ilyesmi elképzelhetetlen, sőt mi több: lehetetlen. Olvastam a Szemlében a közönség körében gyűjtött véleményeket. Tetszett!

— **Vegyes kép alakult ki... „Szellőztetni” kellene? A kereszt-huzat szükségét vélted fölfedezni a sorok között?**

— Ha-ha-ha... Tudod, hányszor jutott eszembe a színésztérjüket olvasva, hogy a mi szakmánknál sokkal izgalmasabbak is léteznek? Szívesen megintérjüvölnék egy papot. Hallatlanul izgalmas lenne a beszélgetés Straub F. Brúnóval vagy a tudósokkal. Érdekes portrét kerekíthetnék egy éjjeli-örörl, egy halbiológusról, egy örömlányról. Mi mindent tudnának elmondani az életéről? Mi

lenne, ha megkérdeznék téged...?

— Az újságírókat senki sem kérdegeti. Egyébként, nem mondtál az imént badarságokat. Akkor: vállalkozol egy interjúszorozatra, mondjuk itt, a Kecskeméti Szemlében?

— Ugyan már!

— Az emberek viszont érdekelnék, ahogy kivesszem a szavaidból. A vonaton sokféle figurával összefutsz!

— Igen. A vonatozást nekem már az SZTK-orvos is felírta volna! Ne csak saját levünkben főjünk, hanem más emberekkel is érintkezzünk! Szerencsére, az utazás sokakkal összehoz. Reggelente a volt gazdasági igazga-

tómmal szállók fel Kecskeméten az expresszre. Ő a Vidám Színpadra igyekszik, én meg a Radnótira.

— Miről társalogtok?

— Nem a kecskeméti évekről...

— Jenő, nem vagy megkeseredett ember?

— Miből gondolod? Szeretek színész lenni. Mindig örömet találok a munkámban. Akkor is így éreztem, amikor statisztáltam. A szerencse borzasztóan számít, ezt nálamnál sokkal okosabb emberek elmondták már. És a pech is mellénk szegődik.

— Neked mindkettőben volt részed az idén.

— Bizony, bizony. Azt hangsúlyozzad, hogy nálam vannak szerencsétlenebb sorsú emberek is. Én találtam munkát, viszont sokan hiába keresnek helyet maguknak. Nem színészekről van szó!

— Jobban jártál Pesten?

— Nem. Előre megmondták, hogy a vidéki gázsinnál kevesebb üti a markomat.

— Nem lehetnél szabadúszó?

— Tudsz három fix filmfőszerepet?

— Akkor megmaradsz továbbra is szabadutazónak?

— Szabadutazó...! De jó meghatározás! Ha-ha-ha.

Kecskeméti kínálat

„A tanév akkor kezdődik, amikor az anyukám megveszi a fűzetcsomagot...” — summázta egy pöttöm szőke fiúcska egy röpke sóhaj kíséretében. Hát igen, lassan sor kerül az idén is a fűzetcsomagok, köpenyek, táskák, tréningruháknak, dresszek megvételére, mert néhány hét múlva becsöngöttek.

Mit kínál a kereskedelem az iskolába indulóknak?

Örömmel írom le: mindent, ami az iskolába járashoz kell. És szomorúan írom le: azt hittem nem értem jól a tászerkeket, táskák árát...

Olcsó táskát keresve féltucatnyi üzletet bolyongtam végig. Táskát, ami akár csak egy tanévre szól, kedves külsejű, strapabíró, rugásállós és természetesen nem bőrből készített. Úgy tűnik az iskolatáskákat készítőknak nincsenek elképzeléseik arról, hogy mennyi táskát „fogyaszot” el egy iskolás. Különben nem lenne az olcsó táska 420-680 forint. És nem kell különlegességre gondolni! Piros vagy sárga, esetleg sötétkék vászon, elütő színű szegéllyel, egy-két fényvisszaverő csíkkal. Ennyi. Van diplomatatáska is. Gondosan előkészített szülők ezt is megveszik első csemetéjüknek, bár tökéletesen alkalmatlan a kisiskolás számára. Érthetően, hogy miért nincs igazán olcsó — akár impregnált papírból készített — táska, mondjuk 100 forintért. Hogy évenként lehessen újat venni.

Fűzetekből — végre! — csak famenteset árusítanak. Augusztus 10-én már kaphatók lesznek a csomagok is. Természetesen az idén lesznek iskolák — tavalý már ilyen volt a Petőfi iskola —, ahol további néhány fűzet csomagba helyezését kérik. Lényegesen jobb lesz így, mint ha utólag kérnék a számukra hiányzókat.

Szelemes, jó ötlet az öntapadós címke. Állatfigurák, virágok, mesehősök állnak ilyenformán a nebulo neve mellett. Tízes ívekben árusítják.

Sablonok, szögmérők, papírból, fémből, műanyagból, vonalozók — még fejesvonalzó is! — kapható a Centrum Áruházban. Itt láttam asztali tolltartót, 66-111 forintért, mérettől függően. Bőséges volt a ceruza- és a ceruzabél-kínálat, még a közkedvelt Rotring-ceruza is teljes színskálában kínálták. Volt tinta, magyar extra és exportból származó is. Tollhegyből csak redisz kapható, tollszár pedig ritkán.

A tornacipők ára már azért is idegesítően magas, mert a gyerekek nagy többsége utcai, iskolai cipőként is ezeket a színes, tépőzáras formatervezett cipőket viseli. Egy 27-es — tehát első számú jó — nem márkás cipőcske 439 forintba kerül. Tagadhatatlan: a cipőcske nagyon szép. Kis gazdáját viszont ez cseppet sem fogja befolyásolni abban, hogy

hamar leverje új cipője orrát, füvel zöldítse a textilrészeket.

Megnyugtatóbb a helyzet a melegítővel, tréningruhával. Több áruházban láttam Senior-vásárt, ahol a kisméretű bordó, kék, sötétzöld melegítőt, kisiskolás méretű 152-404 forintért kínálták. Az Alföld Áruházban pólót már 186 forintért is adtak. Ez annál is inkább figyelemre méltó, mert ennek többszöröséért árusítják a márkás melegítőt, pólót az üzletekben.

A köpenyfronton nem az árak az elkeserítőek, hanem az, hogy alig kapható pamut vagy legalább kevert — pamut-műanyag — alapanyagból készült köpeny. Ha van, akkor inkább rövid fiúköpeny kapható. A csinos, jobbnál-jobb fazonú lányaköpenyek suhogó-fényes műszálból készültek. Amikor e textillel kapcsolatos fenntartásaimat elmondtam az egyik eladónak, egy pillanat alatt egyetértettünk: a köpenyek szépek — a gyerek viszont beleragad. „Tessék venni jó pamutanyagot, és megvarrni egy csinos köpeny-két” — szölt a megértő tanács.

Köszönet érte! De vajon mindenkinek eszébe jut ez a megoldás? Mindenkinek lesz hozzá kedve, ideje, varrógépe, ügyessége? Vagy inkább gyereke türeklépességében bizik?

sel—

A HÓNAP ÚJ FILMJEI

AZ AMERIKAI FELESÉG

Edoardo, aki fiatal kora ellenére már nagy karriert futott be az amerikai egyetemen, két nővel folytat szerelmi viszonyt: az egyik a legitim amerikai feleség, a másik ennek Olaszországban élő barát-nője, aki egy homoszexuális férfi felesége, s aki ezt a házasságot csak azért kötötte, hogy megkapja az amerikai állampolgárságot. Edit-hez, feleségéhez érzelmek kötik, míg Annához fűződő kapcsolata testi szenvedély. A felemás helyzet megoldása végett mindannyian Velencébe utaznak.

Színes, szinkronizált olasz film. Rendezte: Giovanni Soldati. Szereplők: Harvey Keitel, Stefania Sandrelli, Tommy Berggren, Trudie Styler.

Bemutató: az Otthon moziban augusztus 28—31-éig.

Dublőrök éjszakája

Egy képzeletbeli országban — Titániában — játszódik a történet. Titánia népe dolgoz, szorgalmas, de a dolgok mégsem mennek valami jól. Az ország gyengélkedő vezetője (akit a nép Főtitánnak hív) helyett három hasonmása „gyakorolja” a hivatalos teendőket. Egy napon a bölcs vezető meghal, így a dublőrök is feleslegessé válnak. A három ember további sorsát követhetjük nyomon a filmen.

Színes magyar film. Írta és rendezte: Bacsó Péter. Kép: Andor Tamás. Főszereplők: Bodrogi Gyula, Udvaros Dorottya, Igó Éva.

Bemutató: a Városi moziban augusztus 25—29-éig.

Az ördög jobb és bal keze

Trinitá és Barbina, a seriff — a két jóbarát, illetve a két örök ellentét — elhatározzák, hogy megvédik egy kis völgybeli település lakóit az őket zaklató és ellenük összeszövetkezett ellenségtől. Humoros fordulatok és nagy verekedések során a jók győzedelmeskednek, s a két barát útja is elválík.

Színes, szinkronizált, olasz western komédia. Rendezte: E. B. Clucher. Szereplők: Terence Hill, Bud Spencer.

Bemutató: a Városi moziban augusztus 13-tól 21-éig.

A szökevény vonat

Színes, szinkronizált amerikai kalandfilm. Rendezte: Andrej Koncsalovszkij. Szereplők: Jon Voight, Eric Roberts, Rebecca DeMornay.

Katasztrófát sejtető történetet ötvözött a foglyszöktetés romantikájával a jelenleg Hollywoodban dolgozó Andrej Koncsalovszkij. Manny, akit életfogytiglani fegyházra ítélték és akit a szadista Ranken börtönfelügyelő megpróbál végleg kikészíteni, elhatározza, hogy megszökik. Társa is akad ebben: Buck, aki hősként csodálja. Sikerül is elrejtőzniük egy indulásra váró szerelvényben. Amikor a vonat elindul, a mozdonyvezető szívrohamot kap, a vonat elképesztő sebességgel kezd száguldani. Manny és Buck felfedezi, hogy egyetlen esélyük van: ha sikerül feljutniuk a mozdonyra, hogy lefékezzék az eszeveszett masinát. De közben az alaszakai hómezőn száguldó, fékevesztett vonat fölött megjelenik egy helikopterben Ranken börtönfelügyelő, aki szent esküvel fogadta, megöli Mannyt, ha az még egyszer szökni próbál...

Bemutató: a Városi moziban augusztus 4—7-éig.

VÁROSI MOZI

Rákóczi út 15. T.: 20-481

- 1—3 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órákor
NAGY ZÚR KIS-KÍNÁBAN*
Sz., amerikai film
- 4—7 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órákor
SZŐKEVÉNY VONAT**
Sz., mb., amerikai film
- 8—12 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órákor
VÁGYRAJÁRÓK*
Sz., francia film
- 13—21 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órákor
AZ ÖRDÖG JOBB ÉS BAL KEZE
Sz., mb., olasz film
- 22—24 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órákor
GONOSZTEVŐK TÁRSASÁGA
Sz., mb., francia film
- 25—29 fél 5 és fél 8 órákor
DUBLÓRÖK ÉJSZAKÁJA I—II.
Sz., magyar film
- 30—31 fél 4, háromnegyed 6 és 8 órákor
FEKETE ÖZVEGY*
Sz., mb., amerikai krimi

ÁRPÁD MOZI

Kisfaludy u. 4. T.: 20-905

- 1—3 háromnegyed 6 és 8 órákor
ÁGYÚGOLYÓ FUTAM
Sz., mb., amerikai film
- 4—5 háromnegyed 6 és 8 órákor
HAJSZA SZÁRAZON ÉS VÍZEN
Sz., szovjet film
- 6—7 háromnegyed 6 és 8 órákor
TŰZ HÁBORÚJA**
Sz., kanadai film
- 8—10 háromnegyed 6 és 8 órákor
CÁPA I.**
Sz., amerikai film
- 10—13 háromnegyed 6 és 8 órákor
FANTOM AZ ÉJSZAKÁBAN**
Sz., mb., amerikai krimi
- 14—15 háromnegyed 6 és 8 órákor
KING KONG*
Sz., amerikai film
- 16—18 háromnegyed 6 és 8 órákor
NINCS KETTŐ NÉGY NÉLKÜL
Sz., mb., olasz kalandfilm
- 19—21 háromnegyed 6 és 8 órákor
A TUAREG BOSSZÚJA*
Sz., olasz kalandfilm
- 22—24 háromnegyed 6 és 8 órákor
BOUNTY*
Sz., mb., amerikai film
- 25—27 háromnegyed 6 és 8 órákor
VÁRATLAN SZERELEM*
Sz., görög film
- 28—31 háromnegyed 6 és 8 órákor

OTTHON MOZI

Széchenyi tér 3. T.: 20-021

- 1—3 de. 10 és fél 6 órákor
KELLY HŐSEI
Sz., kétrészes, mb., amerikai film
- 4 de. 10, fél 6 és fél 8 órákor
A MENYASSZONY GYÖNYÖRŰ VOLT*
Sz., magyar—olasz film
- 5 NINCS ELŐADÁS!
- 6—8 de. 10, fél 6 és fél 8 órákor
A MENYASSZONY GYÖNYÖRŰ VOLT*
Sz., magyar—olasz film
- 9—11 de. 10, fél 6 és fél 8 órákor
BRAZIL*
Sz., angol film
- 12 NINCS ELŐADÁS!
- 13—14 de. 10, fél 6 és fél 8 órákor
BROADWAY DANNY ROSE
Mb., amerikai film
- 15—17 de. 10, fél 6 és fél 8 órákor
KAIRÓ BÍBOR RÓZSÁJA*
Sz., mb., amerikai film
- 18 de. 10, fél 6 és fél 8 órákor
HANNAH ÉS NŐVÉREI*
Sz., mb., amerikai film
- 19 NINCS ELŐADÁS!
- 20—22 de. 10, fél 6 és fél 8 órákor
HANNAH ÉS NŐVÉREI*
Sz., mb., amerikai film

STÚDIÓMOZI

(A Városi mozi épületében, este 8 órakor)

- 1—3 **HALÁLOS SZERELEM***
Sz., mb., francia film
- 4—10 **CARMEN***
Színes spanyol film
- 11—17 **ZENESZALON**
Indiai film
- 18—24 **APRÓSZENTEK***
Sz., spanyol film
- 25—31 **DÉMONOK A KERTBEN***
Sz., angol film

MESEMOZI

(A Városi mozi épületében pénteken háromnegyed 6 órakor, szombaton és vasárnap fél 4 órakor is)

- 5—7 **KUTYALAGZI**
- 12—14 **A TÖRÖK ÉS A TEHENEK**
- 19—21 **A KERTÉSZKEDŐ MEG A VÁRÚR**
- 26—28 **TÖBB MESE EGY SORBAN**

KECSKEMÉT
személy: **24-480**
teher: **29-186**

**Ha utazik, ha szállítat,
Gábrielre számíthat!**

Jelmagyarázat:

- * 14 éven aluliaknak nem ajánlott!
- ** Csak 16 éven felülieknek!
- *** Csak 18 éven felülieknek!
- Sz.: Színes
- Mb.: Magyarul beszélő

HÁROM AMIGÓ
Sz., mb., amerikai film

26 NINCS ELŐADÁS!

27 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
HÁROM AMIGÓ
Sz., mb., amerikai film

28—31 de. 10, fél 6 és fél 8 órakor
AZ AMERIKAI FELESÉG
Sz., mb., olasz film

VAKÁCIÓMOZI

Az előadások kezdete: 14.30 órakor.

- 5 ASTERIX ÉS KLEOPÁTRA**
- 12 DUNAI HAJÓS**
- 19 AZ ERDŐ KAPITÁNYA**

ERDEI FERENC MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

- 1-jén, hétfőn** 20 órákor
„Ördög és nő”
Filmmúzeum-bérlet
Penn: Missouri fejevadász
- 2-án, kedden** 10—23 óráig
Középiskolás szünidei diszko
Belépő: 30 Ft
- 4-én, csütörtökön** 20 órákor
„Félelem és szerelem”
Filmmúzeum-bérlet
Huston: Moulin Rouge
- 5-én, pénteken** 20—01 óráig
Nyári éjszakai diszko
Belépő: 50 Ft
- 7-én, vasárnap** 18—22 óráig
Te meg én — társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak: 30 Ft)
- 8-án, hétfőn** 11 órákor
a XIV. Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótélep kiállítása
Látogatható: szept. 5-éig
20 órákor
„Ördög és nő”
Filmmúzeum-bérlet
Alcoriza: Autós hétvége
- 9-én, kedden** 19—23 óráig
Középiskolás szünidei diszko
Belépő: 30 Ft
- 10-én, szerdán** 19 órákor
a Népi Iparművészeti Múzeum udvarán
Népzenei koncert és táncház
Közreműködik a Téka együttes
Belépő: 40 Ft
20 órákor
Csavargók könyve
A Hobo Blues Band koncertje
Belépő: 100 Ft
- 11-én, csütörtökön** 20 órákor
„Félelem és szerelem”
Filmmúzeum-bérlet
Peerce: New York, hajnal három
- 12-én, pénteken** 17 órákor
Megyei fafaragó és hangszerkészítő kiállítás
Látogatható: aug. 28-áig
20—01 óráig
Nyári éjszakai diszko
Belépő: 50 Ft
16 órákor
a Kecskeméti Galériában
Szociflex '88 — nemzetközi bélyegkiállítás
Témája: mezőgazdaság és környezetvédelem (bélyegek, filatelistai dokumentumok)
Látogatható: aug. 21-éig
- 14-én, vasárnap** 18—22 óráig
Te meg én — társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak: 30 Ft)
- 15-én, hétfőn** 20 órákor
„Ördög és nő”
Filmmúzeum-bérlet
Bergman: Hetedik pecsét
- 16-án, kedden** 19—23 óráig
Középiskolás szünidei diszko
Belépő: 30 Ft
- 18-án, csütörtökön** 20 órákor
„Félelem és szerelem”
Filmmúzeum-bérlet
Polanski: Zsákutca
- 19-én, pénteken** 20—01 óráig
Nyári éjszakai diszko
Belépő: 50 Ft
- 21-én, vasárnap** 18—22 óráig
Te meg én — társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak: 30 Ft)
- 22-én, hétfőn** 20 órákor
„Ördög és nő”
Filmmúzeum-bérlet
Malle: Szeretők
- 23-án, kedden** 19—23 óráig
Középiskolás szünidei diszko
Belépő: 30 Ft
- 25-én, csütörtökön** 20 órákor
„Félelem és szerelem”
Filmmúzeum-bérlet
Pasolini: Ezeregyéjszaka virága
- 26-án, pénteken** 20—01 óráig
Nyári éjszakai diszko
Belépő: 50 Ft
- 27-én, szombaton** 19 órákor
a XI. Népzenei találkozó gálaestje
- 28-án, vasárnap** 18—22 óráig
Te meg én — társkeresők klubja
Belépő: 40 Ft (tagoknak: 30 Ft)
- 29-én, hétfőn** 14 órákor
Autó- és motorsport, japán személygépkocsi-kiállítás
Látogatható: szept. 7-éig
- 30-án, kedden** 16 órától
Csúcsforgalom-adás a művelődési központ előtti térről
- FIGYELEM!** A filmmúzeum vetítései csak bérlettel látogathatók!
- Gyerekeknek**
Bábszínházi bérlet
1. Állami Bábszínház
2. Harlekin Bábegyüttes (Eger)
3. Bóbita Bábszínház (Pécs)
4. Vojtina Bábegyüttes (Debrecen)
A bérlet ára 80 Ft, az előadások 10 és 14 órákor kezdődnek.
- Gyermekszínház-bérlet*
Mesejátékok a Népszínház, a Vörösmarty Színház (Székesfehérvár) és az Egyetemi Színpad előadásában.
A 4 előadásból álló bérlet ára 120 Ft. A műsorok kezdete 10 és 14 óra.

SZALVAY MIHÁLY ÚTTÖRŐ- ÉS IFJÚSÁGI OTTHON

2—8-áig, kedd—hétfő 8—19 óráig

Nemzetközi serdülő csapatsakkverseny

4-én, csütörtökön 19.00 órákor

Bródy János koncertje

17.30 órákor Videoklub

8-án, hétfőn 14.30 órákor

Gyerekszínház: Babits Mihály: Gólyakalifa

12-én, pénteken 16.00—19.00 óráig

Tinidiszko

18-án, csütörtökön 17.30 órákor

Videoklub

19-én, pénteken 17.00 órákor

Osztrák—magyar találkozó

20-án, szombaton 14.00—18.00 óráig

Játékkaszinó

(asztalitenisz-verseny, kaszinóverseny, rajz-verseny, videovetítés)

22—24-éig

Diákpárbaj győzteseinek táborozása Parádon

Ifi-tábor Parádon

Logiklub: hétköznap 14.00—18.00 óráig

szombaton 9.00—13.00 óráig

Gyermekkönyvtár:

hétfő, szerda, csütörtök 10.00—18.00-ig

kedd, péntek 8.00—15.00-ig

szombat 9.00—13.00-ig

Szeptemberi előzetes

Az alábbiakban közöljük az 1988. októberétől induló szakköreinket és azok időpontját.

Társadalomkutató

Bélyeggyűjtő: szombat — 10.00 óra

Kispolitikus: szerda — 15.00 óra

Barátság levelező: péntek — 14.00 óra

Művészeti

Báb: kedd — 14.30 óra

Kerámia: péntek — 14.00 óra

csütörtök — 14.00 óra gyermek

16.00 óra

kedd — 17.00 óra felnőtt

szerda — 17.00 óra

Tűzzománc: kedd — 16.00 óra gyermek

csütörtök — 16.00 óra felnőtt

Mesemondó: szerda — 15.00 óra

Színjátszó: hétfő — 14.30 óra

csütörtök — 15.00 óra

Techikai

Barkács: csütörtök — 15.30 óra

Fotó: kedd — 15.00 óra

Modellező: szerda — 15.00 óra

Főző: péntek — 15.00 óra

Sport

Lövész: szombat — 10.00 óra

Asztalitenisz: hétfőn — 17.00 óra

Horgász: péntek — 15.30 februártól indul

Természettudományi

Öveges kör: szerda — 15.00 óra

Nyelvtanfolyamok, körök

Angol: szerda — 14.00 óra

csütörtök — 14.30 óra

Német: péntek — 13.30 óra

Francia társalgási kör: csütörtök — 18.00 óra

Mozgalmi tanfolyamok

Gyermekvezető I. szept. 27. 14.30 óra

Gyermekvezető II. szept. 28. 14.30 óra

Gyermekvezető III. szept. 27. 16.00 óra

Gyermekvezető IV. okt. 6. 14.30 óra

Kisdobos őrsvezető szept. 27. 14.00 óra

(úttörő korosztály)

Kisdobos őrsvezető I. szept. 27. 15.30 óra

(kisdobos korosztály)

Kisdobos őrsvezető II. szept. 26. 14.30 óra

(kisdobos korosztály)

Kisdobos őrsvezető-helyettes I.

okt. 6. 14.30 óra

Kisdobos őrsvezető-helyettes II.

szept. 28. 14.30 óra

Krónikás I. szept. 26. 14.30 óra

Krónikás II. szept. 27. 14.00 óra

Nótafa szept. 26. 14.30 óra

Mókamester I. szept. 26. 14.00 óra

Mókamester II. szept. 28. 14.30 óra

Ifivezetők alapképzése (8. oszt.)

szept. 30. 16.30 óra

Propagandista szept. 26. 14.30 óra

Gyermektanács szept. 22. 15.00 óra

(úttörőtanácsitkárok számára)

Gyermekklubok

8. osztályosok klubja: kéthetente

hétfő — 15.00 óra

Béke klub: havonta kedd — 14.30 óra

Táborozók klubja: kéthetente

csütörtök — 15.00 óra

Sci-fi klub: péntek — 16.00 óra

Ifjúsági klubok

Hatórai teaklub: kéthetente

csütörtök — 18.00 óra

Ifiklub: szerda — 17.00 óra

Videoklub: kedd—csütörtök — 18.00 óra

Hírös táncklub: hétfő—szerda — 18.00 óra

Afro jazztáncklub: kedd—csütörtök — 18.00

óra

Deszka (Városi Diákszínpad):

csütörtök — 15.00 óra

Bérletek válthatók

Molnár Erik Szabadegyetem keretében

indul

Személyiségfejlesztő csoport foglalkozásokra

1988. október 3-án, hétfőn 17 órákor indul

az 5×2 órás tréning, ahol helyet kapnak

önismereti beszélgetések

Vezeti: Elekes Mihály pszichológus

Bérlet ára: 150 Ft

Ökológiai szabadegyetem

1989. március 6-án, hétfőn 17 órákor indul

hetente

Bérlet ára: 150 Ft, bérletek válthatók 1989.

február 1-jétől

Színházművészeti szabadegyetem

Előadások novembertől kéthetente, szerdán

17.00 órától

Bérletek ára: 150 Ft

Bérletek válthatók: október 15-étől

Felnőtteknek

Az Erdei Ferenc Művelődési Központ ajánlatai

PÓDIUMBÉRLET

1. „Te meg én” — Élő nagylemez-bemutató
HUSZTI PÉTER Kossuth-díjas, érdemes művész
PIROS ILDIKÓ Jászai-díjas művész
zenés estje
Zene: Szentirmai Ákos
2. „Egy kis derű, egy kis dal” — Új, zenés est
SZEVEDI ERIKA érdemes művész és
LUKÁCS SÁNDOR Jászai-díjas művész
műsora
3. „Minden csak komédia” — Zenés pódium
HAUMANN PÉTER
Kossuth-díjas, érdemes művész estje
4. „Tulipános Fan-Fan”
Gerald Philippe halálának 30. évfordulójára
G. Philippe szerepében
SZAKÁCSI SÁNDOR
Danielle Darieux szerepében
SUNYOVSZKY SZILVIA
Pódiumra alkalmazta: Mikes Lilla
Kamara: Pódium előadás

5. „Az Ötcsillagos francia szonon

A francia szonon 5 csillagát mutatja be a műsor
J. Brel, G. Brassens, L. Ferrée, Béceaud,
Ch. Aznavour szerepében
HEGEDŰS D. GÉZA
Közreműködik: MALEK ANDREA fh.
A bérlet ára: 450 Ft

PESTI VIGADÓ BÉRLET

1. David Storey: ANYÁNK NAPJA
Közös előadás a Pécsi Nemzeti Színházzal
Játék 3 felvonásban, csak felnőtteknek!
2. Donald L. Coburn: KOPOGÓS RÖMI
Tragikomédia két részben
3. Ira Levin: VERONICA SZOBÁJA
Lélektani krimi két részben, csak felnőtteknek!
4. Dosztojevskij: FEHÉR ÉJSZAKÁK
Érzelmes történet
5. Neil Simon: FURCSA PÁR. (Női verzió)
Vígjáték két részben, csak felnőtteknek!
A bérlet ára: 500 Ft

PLANETÁRIUM

Találkozás a Halley-üstökösse! Szólunk az üstökösökről általában, visszatérésük történeti áttekintésénél a modern kutatások eredményeig. 1-én 19, 3-án 15 órakor.

Hullócsillagok: A meteorokról — a hullócsillagokról —, azok kialakulásáról, időnkénti tömeges megjelenésükről szól műsorunk. 8-án 17, 10-én 15, 14-én 15 órakor.

A természet ritmusai: A nappalok és éjszakák, az évszakok változásairól és annak okairól szól műsorunk. 15-én 18, 17-én 15 órakor.

Utazás a Naprendszerben: Zenés történeti áttekintés arról, hogyan ismerte fel az ember szűkebb kozmikus környezetét a Naprendszert. 22-én 19, 24-én 15 órakor.

Ember a Marsra? Járt már ember a Holdon, most a Marsra-szállást tervezik. Feltehetően 2005-2030 között az ember személyesen is megjelenik a szomszédos bolygón. Addig is űrszondakövetek segítségével tanulmányozzuk a vörös bolygót. 28-án, 10, 29-én 17 órakor.

Szűnidei GO-klub: Logikai játékokat — többek között a keleti GO-játékot — tanulhatják és játszhatják az érdeklődők. 3-án 10, 10-én 10 órakor.

Távcsöves bemutatás a Planetárium előtt: Távcsövön át megtekinthető a Hold, a Szaturnusz, kettőscsillagok stb. 19-én 20, 20-án 20, 21-én 20 órakor.

Távcsöves bemutatás a Megyei Művelődési Központ előtti téren (csak derült idő esetén!). 20-án 21, 22-én 21 órakor.

Lézerfény és hologram: A lézer és holográfia fizikájával ismerkedhetnek meg a résztvevők, láthatnak lézert és térbeli hologram-képet is a látványos műsor keretében. 27-én 16 órakor.

MIT, HOL, MIKOR?

Katona József Múzeum (Bethlen krt. 1. T.: 21-281)

Őseimbek, fejedelmek, jobbágyságok — régészeti kiállítás —

Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig

Kecskeméti Galéria (Cifrapalota, Rákóczi út 1. T.: 21-776)

A XIX—XX. századi magyar képzőművészet. Tóth Menyhért életmű-kiállítás. Válogatás a Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótelep munkáiból.

SZOCFILEX — szocialista országok bélyegei — időszaki kiállítás augusztus 12-étől augusztus 21-éig.

Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig.

Magyar Naiv Művészek Múzeuma (Gáspár A. u. 11. T.: 24-767)

A képzőművészet vadvirágai — állandó kiállítás —

Kerekes József festő és Oszli József szoborfaragó kiállítása augusztus 7-éig.

Indiánt tolláról — időszaki kiállítás augusztus 13-ától —

Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig

SZÓRAKATÉNUSZ Játékmúzeum (Gáspár A. u. 11. T.: 20-332)

Játék és ünnep — állandó kiállítás —

A rendíthetetlen ólomkatona tündöklése és bukása — időszaki kiállítás

Nyitva: hétfő kivételével naponta 10—18 óráig

Orvos- és Gyógyszerészet-történeti Múzeum (Kölcsy u. 3. T.: 29-964)

Két évszázad orvos- és gyógyszerészet-történeti emlékei Bács-Kiskun megyében

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

Újkori Történeti Múzeum (Bánk bán u. 9. T.: 26-713)

Város a futóhomokon — Kecskemét a 19—20. században —

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

„Bozso-gyűjtemény” (Klapka u. 34. T.: 24-625)

Átalakítás miatt zárva!

Kecskeméti Református Egyházközség Könyvtára (Szabadság tér 7.)

Nyitva: keddtől péntekig: 9—16 óráig

Dunamelléki Református Egyházkerület Egyházművészeti Múzeuma

(Szabadság tér 7. Villám István utcai bejáró)

Nyitva: hétfő kivételével naponta: 10—18 óráig

A Magyar Népi Iparművészet Múzeuma (Szerfőző u. 19/A T.: 27-203)

Állandó kiállítás. Nyitva: hétfő és kedd kivételével naponta: 10—18 óráig

Leskowsky Albert hangszergyűjteménye (Jókai tér 2.)

Nyitva: péntek, szombat: 9—17 óráig

MTA Földrendésvizsgáló Múzeuma (Jókai tér 2.)

Nyitva: péntek, szombat: 9—17 óráig

SZAKSZERVEZETEK „TÁNCSCICS MIHÁLY” MŰVELŐDÉSI KÖZPONTJA

Augusztus 19—szeptember 3-ig Mesterek, mesterségek dicsérete. Kiállításorozat
Birinyi József hangszerkészítő kiállítása
Nyitva: hétköznap 9—18 óráig, szombaton 9—14 óráig, vasárnap zárva
Imre Gábor Nyugdíjasklub augusztus 2-án és 16-án kirándulás Kerekdombra

BUDAPEST TOURIST

TÖRÖKORSZÁG augusztus 31-étől szeptember 6-ig. Odafelé és visszafelé Bulgáriában egy-egy éjszaka tranzitszállás, Isztambulban 4 éj, mindegyik félpanzió, hajókirándulás a Herceg-szigetekre, városnézés (Kék mecset, császári palota, Aya Szófia), kirándulás a Boszporuszon keresztül az ázsiai földrészre, hazafelé Rodostóban a Rákóczi-ház megtekintése és a bűsúvacora a Grand Seráiban (hastánc, népitánc, show-műsor). Utazás autóbusszal, idegenvezetővel. Részvételi díj: 5600 Ft + 120 NSZK-márka. Indulás Kecskemétről!

OLASZORSZÁG szeptember 25-étől október 1-jéig. Utazás autóbusszal, félpanziós ellátás. Útvonal: Kecskemét—Letenye—Trieszt—Velenice—Rimini—San Marino—Villach (Ausztria)—Graz—Kecskemét. Indulás Kecskemétről! Velenice 2 éj, Rimini 3 éj. Részvételi díj: 11 000 Ft, költőpénz: 3500 Ft értékben.

Irodánkban kapható: Új útlevelekérőlap, okmánybélyegek, Budapest-térképek, képeslapok, Fotex-filmek, statisztikai lapok, utazási prospektusaink.

BÉCS augusztus 26—27. Két nap, egy éjszaka. Utazás autóbusszal, félpanziós ellátás. Indulás Kecskemétről. Autós és gyalogos városnézés, a belépőket a helyszínen kell schillingben fizetni. Részvételi díj: 3200 Ft. Költőpénz: 800 Ft-nak megfelelő schilling.

MALEV-helyfoglalás, információk. Szállásfoglalás egész Európában, vízumügyintézés egyéni utazásokhoz is. Valutaeladás-vétel! Fizetendő-gyűjtő kiadása és foglaltatása!

MINDEN KEDDÉN délután kecskeméti városnézés, jelentkezés irodánkban: Kecskemét, Hornyik J. krt. 11., tel.: 23-444., telex: 26-805.

SZÓRAKATÉNUSZ

Július 25-étől augusztus 19-éig a MŰHELY ZÁRVA TART!

- 20-án, szombaton
délelőtt 10—12 óráig: Bábkészítés
délután 14.30—17 óráig: Kórjátékok
- 21-én, vasárnap
délelőtt 10—12 óráig: Agyagozás
- 27-én, szombaton
délelőtt 10—12 óráig: Gyöngyfűzés
délután 14.30—17 óráig: Szőrlabdakészítés
- 28-án, vasárnap
délelőtt 10—12 óráig: Bábkészítés

Szünidei foglalkozások: Hétfő kivételével naponta 10—12 óráig. Csoportokat előzetes bejelentés után délután 14.30-tól is fogadunk.

„A rendíthetetlen ólomkatona” tündöklése és bukása

Ezzel a címmel nyitotta meg újabb időszaki kiállítását július elején a Szórákaténusz Játékmúzeum. A bemutató anyagát *Fábián Dénes* gödöllői művésztanár gyűjteményének csaknem 600 darabos játékkatona-kollekciója képezi.

A kiállítás ezúttal egy olyan hobbi hívja fel a figyelmet, amelyben legkevésbé a militáns szemlélet dominál — ehelyett különböző korok stílus- és divattörténete tárul fel. A szervezőket ezúttal az is vezette, hogy kedvet ébresszenek a hagyományos (pl. papírmásé) és a mai anyagok felhasználásával történelmi figurák otthoni vagy szakköri formában való elkészítésére is. Utmutatóul egy kis zsebkatalógus is készült, amely a cin- és egyéb figurák történetét, valamint méret- és léptéktáblázatot ad közre az ifjú és felnőtt érdeklődők, gyűjtők számára. A kiállítás szeptember 29-éig látogatható.

KECSKEMÉTI SZEMLE. A Kecskeméti Városi Tanács havonta megjelenő lapja. Felelős szerkesztő: Ballai József. Kiadja: a Bács-Kiskun Megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Preiszinger András igazgató. Készült a Petőfi Nyomdában, Kecskemét, Külső-Szegedi út 6. 6001. Felelős vezető: Birkás Béla vezérigazgató. HU ISSN 0236-5510. A nyomdai megrendelés száma: 820252. A szerkesztőség címe: 6000 Kecskemét, Kossuth tér 1. Telefon: 22-877. A lap ára példányonként 12 forint, egy évre 144 forint.

88. 820252 Petőfi Nyomda, Kecskemét

Oszi, a belga

Konyári Antal.

Nevét aligha felejtették el a röplabda-világban járatosak. Majd két évtizeden át volt tagja a Kecskeméti SC (és jogelőd) csapatának. Parkettaszaggató leütéseitől rettegetek az ellenfelek, soros vezetői, edzői viszont a hétköznapiaktól rettegetek: állandó talány volt számukra az, hogy milyen újabb ötlettel, kéréssel vagy cselekedettel rukkol ki az „Oszi”.

Azt már többnyire megszokták, hogy az edzésekről — néha-néha a mérkőzések előtti találkozóiról is — elkérik a csoport bombázója, talán azzal is megbarátkoztak, hogy anyagilag nem tudják „megfogni” a mindenki által jó „seftesnek” tartott csapatkapitányt. Fehér Volvóval járt, amikor a többieknek még csak egy rozsdás bringára futotta, sajátos stílusa miatt nem kedvelték a játékvezetők, s a válogatott szakvezetői sem, az ilyen-olyan címen kiosztott fegyelmi lepereregtek róla. A sok „rossz” tulajdonság mellett azonban egyet mindenki elismert: a pályán, a mérkőzésen képtelen volt veszíteni, üzte-hajtotta társait a győzelem érdekében, az első perctől az utolsóig képes volt „odatenni magát” a sikerért.

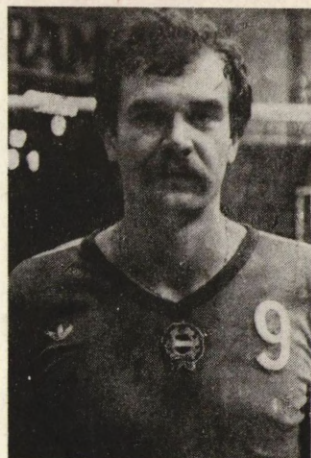
Mesélik, amikor először nyert bajnokságot a KSC és bejutott az MNK négyes döntőjébe is, az egyik fővárosi együttes szép summát ajánlott föl a kék-fehéreknek, azért, hogy számukra kedvező eredményeket játszanak a másik két vetélytárral. A játékosok többsége elgondolkodott az ajánla-

ton, ám a csapat kapitánya elküldte a vesztegetőket: „Majd a pályán legyen nagy a szátok, mi becsülettel küzdjük végig a döntőt. Induljon a jobb a KEK-ben” — mondta Konyári

□ □ □

A legendás hírű Buzek mellett ő volt a honi röplabda legerősebben ütő játékosa. Válogatott mégis „csupán” 50-60 alkalommal volt. Külföldön azonban fölfigyeltek kivételes képességeire, már 25 évesen hívták nyugati klubhoz. Ekkor illetékes helyen megmosolyogták az ötletet, hiszen hazánkban akkoriban még tombolt az (ál)amatőrizmus. Aztán 1984 tavaszán fölröppent a hír, miszerint „az Oszit” kiengedik Belgiumba röplabdázni. Buzek akkor már öreg nyugati profinak számított, a labdarúgók közül pedig két csapatra való játékos kapta a fizetését dollárban. Így aztán mindenki természetesnek vette, hogy az akkor 32 éves válogatott játékos is megkapja az engedélyt a külföldre szerződéshez. A belgák tízezer dollár lelépési díjat ajánlottak érte, ehhez az összeghez még évenkénti in-

Válogatott mezben.

gyenes edzőtábor és teljes Tigar felszerelés is dukált a kék-fehéreknek. Pontosabban dukált volna...

□ □ □

Immár négy esztendeje annak, hogy Konyári indulatos arccal felkeresett és órákon át beszélt csalódottan az életéről, a csapatról és a szövetség vezetőiről. Az akkor kazettára rögzített beszélgetésből nem írtam cikket. Arra gondoltam, hogy később talán Konyári is megbánná azt, amit akkor, idegességtől túlfűtötten elmondott. Én sem voltam teljesen tisztában a kulisszák mögött dülő vitáról, arról, hogy mi módon, milyen előzmények után került a kecskeméti csapatkapitány Belgiumba. Most, négy esztendő múltán ismét sort kerítettem egy kis beszélgetésre az öthetes szabadságát hazai levegőn eltöltő Konyárral. Meglepetésemre — igaz most már lehiggadva, kisimult arccal — ugyanazt és ugyanúgy mondta el, mint ahogy annak idején azon a forró nyári napon tette.

Így ismét elővettem a „dobozolt” anyagot ...

□ □ □

Oszi először önmagáról beszélt. Igen, tisztában volt azzal, hogy edzői szempontból sosem számított könnyű játékosnak. A késései megszokottak voltak, de ő rengeteget dolgozott a röplabdázás mellett. A szakmája fogtechnikus, amivel — ha ügyes valaki — jól lehet keresni. A felesége fogorvos, s ők ketten remekül tudtak együtt dolgozni. Azt mondja, bár lehet ez kicsit nagyké-pűen hangzik, mindig tisztában volt azzal, hogy milyen erőben van, ha kellett rátett egy lapáttal, ha nem, akkor nem is erőltette túlságosan az edzéseket. A magyar mezőnyben még negyvenévesen a legjobbak között lehetne, világlevélben csak hobbinak

tekintette a röplabdázást, az első a szakmai érvényesülés volt. Végtelen hosszúnak tűnő karjaival hadonászva magyarázta, miért nem érték meg őt abban az időben. Sokan nem gondoltak — mármint a játékosok közül — a jövőre. Hiába jó röplabdázó, labdarúgó, kosaras valaki, a sportpályafutás egyszer véget ér. Sőt, közbejöhét egy sérülés, amely a zenitjén szakíthatja félbe a fényesnek induló, ígéretes jövőt. Ilyen esetben, a természetes lelki törést oldószerként hatja át az, ha a sportolónak biztos megélhetést nyújtó szakma van a birtokában. Ám az is igaz, bizonygatta Konyári, hogy a diploma vagy a szakmunkás-bizonyítvány mit sem ér gyakorlat nélkül. Ő a Fogtechnikai Vállalatnál dolgozott főállásban és mellette röplabdázott. Amikor az

egész csapat profi lett, ő, másfél évet leszámítva, megmaradt amatőrnek. Erre az időszakra olyan szerződést kötött, amely szerint a munkaviszonya nem szakadt meg, s bármikor visszamehetett dolgozni a fogtechnikához.

Mi lett a kitartás eredménye? A csapat kapitánya havi 3140 forintot vett fel, a többiek a dupláját vagy többet. Indoklásként a fejéhez vágta: „Te úgy is összemazekolod a többi ...”

□ □ □

Ez talán igaz is volt, mondta Oszi, de ő, az egyik legjobb kapott kevesebbet a gyengébbnél, s nem értette, miként lehet összekapcsolni a pályán kívüli életét, dolgoit a röplabdázásért adott kapott honorálással. Rá pedig senki sem mondhatja,

A belga Roeselare színeiben (álló sor, balról a második Konyári).

hogy hasznót akart húzni a sportból! Éveken át ő volt az egyetlen vidéki kerettag a válogatottnál, naponta kellett följárnia Pestre edzésre — anyagi ellenszolgáltatás nélkül csinálta hónapokon keresztül. Amikor a kislánya megszületett, akkor kért támogatást, amit sehogysem akarództak megadni: lemondta a válogatottságot!

Ám az 1983-as Európa-bajnoki sorozatra visszakönyörögték, a szövetség vezetői azt ígérték neki, hogy amennyiben jól játszik, becsülettel végigküzd a EB-t, kiengedik nyugatra profinak. Újra kötélnek állt, igaz a csapatnak nem jött ki a lépés, de Konyárit az első három közé rangsorolta a szövetségi kapitány. Ám a legfőbb röplabdafőnökök egyike kijelentette: amíg ő hivatalában lesz, addig Konyári nem kap engedélyt a külföldi szerződéséhez!

Tévedett a legfőbb illetékes. Egyéni munkavállalóként Konyári Antal 1984. július 1-jétől Belgiumba mehetett, mint fogtechnikust alkalmazta az egyik ottani cég. Oszi büszke tekintettel jelentette ki: ekkor végérvényesen bebizonyosodott, hogy helyesen cselekedett éveken keresztül, amikor inkább a szakmáját helyezte előtérbe a röplabdázással szemben. Egy hónapra meghívták próbamunkára, amikor letelt a harminc nap, egyből az orra alá dugták a szerződést. Egy olyan országban, ahol tombol a munkanélküliség és a melósok kiközösítik az idegeneket, akik a megélhetést orozzák el előlük!

S nem sokkal azután, hogy felvette Belgiumban a munkát, leigazolta az a csapat, a Roeselare, amelyik

hónapokkal előbb meg akarta vásárolni a magyar röplabdást. A Magyar Röplabda Szövetség még egy ízben megpróbált „utána nyúlni” Konyárinak, jogosulatlan igazolás miatt feljelentette a magyar a belga szövetséget.

Hiábavaló próbálkozás volt: Konyári Antal a belga csapat amatőr röplabdázója lett.

□ □ □

Mindez nagyon szép, bólintottam elismerően, de sikerült-e nyugaton megvaltoznia a hazai mezőnyben notórius elkésőnek számító Oszinak? Nem kellett, mondta. A csapat tagjai a munkájuk mellett röplabdáztak. Arrafelé nem szokás este tízkor a játékos szájába dugni a szondát és ellenőrizni, hogy alszik-e már? A pályán mutatott teljesítmény számít, ha ott minden rendben, akkor az edzőt nem érdekli a sportoló magánélete.

Pedig a belga bajnokság színvonala e legjobbak közé tartozik a kontinensen, állította Konyári. A csapatokban két-három külföldi szerepelhet, amerikaiától kezdve az ausztrálig széles a skála. A sok jó külföldi röplabdázó teszi rendkívül erőssé a bajnokságot, ám az is igaz, hogy az ország válogatottja nem sok eredményt tud fölmutatni. Konyári a Roeselare játékosaként a Szuper—12-ben egyszer a negyedik, egyszer pedig a harmadik lett a belga bajnokságban, s kijutott a nemzetközi porondra is.

A „hogy sikerült beilleszkedni a munkahelyen” kérdésemre mosolyogva válaszolt. Bizony az első három hónap keményen alakult, ismerte el Oszi, de hála

annak, hogy itthon „edzésben” volt a fogtechnikánál, végül sikerült elfogadtatnia magát. No nem a szakmai tudással volt a gond, mert ebben a legjobbak közé tartozott a kezdettől fogva. Ám az itthoni manufaktúrának számító munkahely után beleszóppent egy számítógépekkel felszerelt modern nagyüzembe, s nem ment egyik napról a másikra az átállás, rengeteget kellett tanulnia a magyar munkás számára a következő évszázadot jelképező technikai berendezések kezelését.

Sikerült, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy négy esztendeje él Belgiumban, munkája, csapata van, s már nem számít külföldinek: az ottani törvények szerint aki három éve megszakítás nélkül dolgozik az országban, azt ugyanolyan jogok illetik meg, mint a belga állampolgárokat.

□ □ □

A „meddig még” kérdésemre nem hamarkodta el a választ. Most 36 esztendő, sokat gondolkodik a folytatáson. Egy esztendeje munkahelye az egyik leányvállalatához helyezte, ezért csapatot is változtatott, amely az idén megszűnt, mert játékosai az ország különböző pontján folytatják tanulmányaikat. Szerződésajánlattal még francia klub is megkezdte, de nem döntött véglegesen. Az biztos, hogy ameddig nem érzi tehernek a röplabdázást, addig folytatja. Ám egy idő után nagyon hiányzik az otthon, a város, a haverok, így aztán gondolkodik a hazatérésen.

Mert Oszi „belgaként” is magyar röplabdázónak vallja magát.

És fogtechnikusnak.

Rajtmár István

A turista

(Egy nézelődés tapasztalatai)

Miként a fecske a tavasz apró hírnöke, úgy a turista rajzás a nyár markáns jellemvonása. Kecskemét mostanában jobban hasonlít egy tengerparti üdülőhelyre, mint élelmiszeriparáról ismert történelmi mezővárosra. Pedig a két dolgot egybe-mosni nem helyes. Talán ezért vizsgáljuk furcsa szemmel a nálunk tébláboló külföldieket. (Legalábbis én.) Szubjektív tapasztalataimat az alábbiakban teszem közzé.

A nyugatnémet turista megáll a főtér közepén, Sony videokamerájával lassan megfordul a saját tengelye körül, rögzíti a képet, aztán elmegy szovjet pezs-gőt venni. Hazatérve biz-vást számíthat arra, hogy szűkebb közösségében ezután ő lesz a Kelet-Európa-szakértő.

A máshonnan érkező turisták programja ugyancsak a főtéren kezdődik, csak csoportképpel. Elhamarkodott dolog lenne azonban nemzeti jellemre vonatkozó utalást sejdíteni abból, hogy nálunk a kirándulás csoportkép nélkül olyan, mint a szerelem csók nélkül, annál inkább, mert amikor ennek okát kérdeztem, egy csoportbeli így válaszolt: — Az az igazság, hogy szeretjük magunkat látni, így együtt.

Régebben jöttek olyan turistabuszok is, melyeknek

utasaiban a megismerés mó-hó vágya határozottan fin-anciális irányt vett, de egy adminisztratív intézkedés folytán ma már kénytelenek építészeti, kulturális vagy gasztronómiai területekre terelni érdeklődésüket.

Nagyon érdekes eset még az amerikai turista. Nyaká-ban lógó fényképezőgépén akkora teleobjektív merede-zik, hogy az ember azt gon-dolná: a Mátra tetejéről egy ültő helyében akarja lefény-képezni az esztergomi bazili-kát, meg a Dunai Vasművet. Emellett feltűnt nekem, hogy az itt megforduló ame-rikai nők mind öregek. Én a fiatal amerikai nőt csak fil-men és bizonyos magazi-nokban láttam, de ismerve a tengerentúli tömegkultúra szenzációéhségét, élek a gya-núperrel, hogy fiatal ameri-kai nő nincs is. Ők különben mindent lefotóznak, még a belvárosban ívelő árkádso-rokat is, (értsd: tatározás vé-gett létrehozott fa alagutak), amelyek — szó se róla — azért árasztanak bizonyos neoromán hangulatot.

Néhány szót a vásárlási szokásokról.

A keleti irányból érkező utazók annál szívesebben mennek egy üzletbe, minél nagyobb a szóban forgó ob-jektum. Ily módon az Alföld és a Centrum Áruház behoz-hatatlan előnnyel indul az öldöklő konkurenciaharc-ban.

A nyugatiak első útja a dollárboltba vezet. Ez szá-momra fölfoghatatlan, olyan mintha Los Angeles-ben járván először a ma-gyar nyelvű könyvesboltba mennék, és ott költséget nem kímélve megszerezném a Pajtás újság tavalyi bekö-tött évfolyamát. Igen nép-szerűek a népművészeti bol-tok, bár a karikás ostorok, csikóbőrös kulacsok és ka-locsai pruszlíkok között turkáló nyugat-európaiak arcán csalódottsággal elegy hiányérzetet vélek felfedez-ni. Egy olyan egzotikus or-szág, mint Magyarország több különlegességet kínál-hatna. Ha már nem lehet zsugorított betyárfejet kap-ni, legalább lenne egy hasi-ték Rózsa Sándor gatyakor-cából, vagy esetleg Ru-bik Ernő levágott körmé-nek egy darabja.

A Kéttemplom közti pezs-gőbárban kizárólag ma-gyar borokat vásárol-nak. (Nesze neked borhá-ború!) Igaz, hogy nincs is más bor.

Tapasztalataim summá-zatát így tudnám összefog-lalni: Bár a turista — mint szócikk — a nagy Brehm-ből és Nagy Lajos képtelen természetrajzából is hiány-zik, fontos a jelenségeket vizsgálni, a magatartást ele-mezni és következtetéseket levonni. Ki tudja, még belő-lünk is lehet turista, ha nem vigyázunk.

„Előnyös, hogy nő vagyok”

Miközben a megbeszélte találkozótól miatta a tágas épületben a 104-es ajtót keresem, eljátszom egy kicsit a gondolattal, hogy előttem már hányan és hányan lenyomhatták annak az ajtónak a kilincset. Valószínűleg akadt köztük jó néhány, akiknek igencsak a torkában dobogott a szíve, amint belépett. Ám az ajtó másik oldalán nem egy marcona tekintet fogad, hanem egy csinos, szolidan divatos fiatalasszony mosolya. Hozzá, Dankóné Czéh Katalin rendőrfőhadnagyhoz jöttem. A Kecskemét Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának ifjúságvédelmi vonalán tevékenykedik.

— Arra számítottam, hogy egyenruhát viselsz.

— Ebben a munkakörben nem kell uniformist hordani. Véleményem szerint ez nagyon megkönnyíti az ügyfelekkel a kapcsolatteremtést.

— Mivel ezek az ügyfelek általában fiatalok és gyerekek.

— Így van. Egyébként azt tapasztalom, hogy ehhez a munkához kifejezetten előnyös, hogy nő vagyok. Könnyebben megnyílnak, nagyobb bizalommal fordulnak hozzám.

— **Miért kell találkoznod ezekkel a fiatalokkal?**

— Olyan ügyek kerülnek hozzám, amelyeknél a tettes ismeretlen, ám igen valószínű, hogy fiatal vagy gyermekkorú. Sajnos, nálunk is nagy a dolgozók leterheltsége. Ennek következtében időnként más irányú feladatokat is el kell látnom. Most például két kerékpárolással foglalkozom.

— **Manapság egyre elterjedtebbé válik a nők körében is a rendőri hivatás. Te hogyan, miért döntöttél emellett?**

— Igen egyszerű, kézenfekvő volt. A családomban ennek már hagyománya van: szinte mindenki rendőr. Az édesapám, a nagybátyám, az öcsém, a távolabbi rokonokat hadd ne soroljam fel.

— **Akkor a családban osztatlan öröm fogadta a döntésedet.**

— Tulajdonképpen igen. Kizárólag az édesanyámnak volt némi fenntartása az elhatározásommal kapcsolatban. Mondván: azt megérti, hogy a férfiak ezt a pályát választották, de egy nő? Azonban ő is könnyen beletörődött, amikor látta, hogy megállok a helyem.

— **Mesélj valamit eddigi pályafutásodról!**

— A Katona József Gimnáziumban érettségiztem 1979-ben. A Közgazdasági Főiskolára jelentkeztem, de nem vettek fel. Összel már itt dolgoztam. Kezdetben adminisztrációs munkát végeztem. Személyigazolványokkal foglalkoztam polgári alkalmazottként. Ez nem tartott sokáig, mert hamarosan a közbiztonsági osztályra kerültem, s egy esztendeig gépjármű-ügyintézés volt a feladatom. Ekkor már mint hivatásos tevékenykedtem. Innen mehettem a Rendőrtisztviselői Főiskolára. A három év elteltével a kiváló eredményemért főhadnagyi ranggal végeztem. Ez tavaly történt, azóta ezen az osztályon dolgozom.

— **Miként alakult közben a magánéleted?**

— Nyolc évvel ezelőtt férjhez mentem.

— **Talán felesleges is kérdeznem, hogy mi a foglalkozása.**

— Akkor még nem volt rendőr. A Volánnál taxi diszpécserként dolgozott, de elvitték

katonának, aztán ő is a nyomdokunkba lépett. A főiskolát már együtt végeztük el, majd a Megyei Főkapitányságra került.

— Az nem lehet véletlen, hogy még a férjed is ezt a foglalkozást választotta...

— Ilyet nem is mondtam. Egyértelműen az édesapám, Czéh Gábor hatása ez. Öcsém, férjem, s magam is tőle kapunk kedvet ehhez a hivatáshoz.

— **Áruld el, miről beszélget a családodotok mondjuk egy ünnepi ebédnél?**

— Két központi téma szokott felmerülni. Az egyik természetesen a rendőrség, a másik a nyomda. Ez utóbbi az édesanyám miatt, mert ő nyomdászdynasztiából származik. Szerencsére már nincs egyedül, mert az öcsém menyasszonyának szintén ez a foglalkozása. Az igazsághoz azonban az is hozzátartozik, hogy nem szokásunk haza vinni a munkát, más beszédtema is akad köztünk.

— **Mit csinálsz szabadidőben?**

— Arra a kevésre gondoltál? Hát, mániákusan kötök. Ezenkívül van egy kis szőlőnk, ott aztán mindig van mit tenni. Erről azonban nem állítanám, hogy a legkedvesebb időtöltésem lenne. No és ki ne felejtsem, mindig szerettem olvasni. Még másodikos gimnazista koromban dédelgetett vágyam volt, hogy egyszer díszlet- és jelmeztervező leszek. Akkoriban csak a Szovjetunióban folyt ilyen képzés, és magamat sem tartottam igazán tehetségesnek. Mindebből mégis megmaradt a színház szeretete.

— **Ha majd gyermeketek születik, milyen pályát szántok neki?**

— Egyértelmű! Amit választ.

Bencze Andrea

A KECSKEMÉTI ISKOLÁK TÖRTÉNETÉBŐL

A két világháború között

A két világháború közötti években erőteljesen érvényesült az a törekvés, hogy Kecskemét, „a gyümölcs és a gyermek városa”, iskolavárossá fejlődjön. A háborús esztendők visszaesést jelentettek valamennyi oktatási intézményben. A károk helyreállítását és a folyamatos iskolai munka megindulását követően hamarosan olyan régi gondok jelentkeztek újra, mint a tanteremhiány. Különösen az elemi iskolai oktatás szintentartása volt nehéz, hiszen a háború utáni megcsappant gyermeklétszám 1924-től fokozatosan emelkedett és 10 év alatt 50%-kal nőtt. Nagy anyagi erőfeszítések, a város és lakosságának áldozatkészsége, állami segítség s nem utolsósorban a korszak kultúrpolitikájának ösztönző hatása alkotta annak az intenzív iskolafejlesztésnek a hátterét, amely ezekben az években látványos eredményeket hozott.

Az 1920-as évek kiemelkedő eseménye volt azoknak a tanyai iskoláknak a felépítése, amelyeket az idősebb korosztály tagjai ma is csak Klebelsberg-iskolákként emlegetnek. Klebelsberg Kunó — aki 1922 júniusától töltötte be a kultuszminiszteri posztot — korának egyik legjelentősebb ideológusa, a „kultúr-főlény-diplomácia” meghirdetője volt. Népiskolai programja is ehhez kapcsolódott. Hosszas előkészítő munka után 1925-ben készítette el törvényjavaslat-tervezetét, amely jelentős népiskola-építési programot és a népiskolai tanterv módosítását, korszerűsítését tartalmazta. Az 1926. évi népiskolai törvény 5000 új — „a mezőgazdasági népesség érdekeit szolgáló” —, államsegéllyel és kölcsönrel támogatott népiskolai objektum felépítését tűzte ki célul. (1925–1931 között többet fordítottak iskolaépítésre, mint korábban 50 év alatt.) A legtöbb iskola építését a Duna–Tisza közére és a tiszántúli megyékbe ter-

vezték. (Az első helyen Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye szerepelt 332 objektummal).

Kecskeméten az elemi iskolák fejlesztése s különösen a tanyai iskolák számának gyarapí-

tása a népességszaporodás kedvező arányai miatt állandóan visszatérő gondot jelentett. A nagyarányú tanyai iskolaépítést is megkezdték már korábban, de a háborús évek miatt jelentős elmaradás történt. A külterületi népesség számának emelkedését jól tükrözik a statisztikai adatok: 1900-ban 26 894, 1910-ben 33 173, 1920-ban 37 532, 1930-ban pedig már 44 679 tanyai lakost írtak össze. (Az átlagos gyermeklétszám Kecskeméten 35,5% volt, de néhány területen — pl. Matkó, Törökfái, Borbás, Kőncsög stb. — ez az arány 40% fölé emelkedett.) Az 1920-as évek közepén tehát nagyon aktuális feladat volt Kecskeméten is az iskola-építési akció.

Az építendő iskolák helyszíni szemlét 1926 februárjában tartották a kultuszminisztérium, a népiskolai felügyelőség és a városi tanács munkatársainak részvételével. A kőműves-, asz-

Az alapvetően fontos elemi iskolákon kívül a város — és a különböző szintű iskolákat fenntartó egyházak — még sokféle oktatási intézmény gondját viselték. Az áttekinthetőség kedvéért közöljük azt a táblázatot, amelyet a Magyar Statisztikai Szemle 1935. évi száma tett közzé Kecskemét iskoláiról (Különlenyomatban megjelent: Kecskemét város statisztikai megvilágításban Bp., 1935.)

KECSKEMÉT TJV. TANINTÉZETEI 1933/34-BEN

A tanintézetek	számuk	tanerők száma	tanulók száma
Óvóintézet	4	11	448
Elemi mindennapi iskola	77	161	9465
Általános továbbképző (ismétlő) iskola	33	36	1087
Gazdasági továbbképző (ismétlő) iskola	32	34	2027
Tanonciskola	3	22	476
Polgári iskola	2	27	579
Tanítóképző intézet	2	32	366
Középiskola	5	91	1226
Felsőkereskedelmi iskola	2	25	228
Mezőgazdasági szakiskola	4	23	86
Jogakadémia	1	14	345

talos- és egyéb munkákra pályázatot írtak ki. Csak a kedvező ajánlatot tevő, legjobb iparosok kaptak munkát, talán ennek is köszönhető, hogy néhány hónap elteltével készen állt 28 új pusztai iskola. 1926. október 4-én Kecskemétre figyelt az ország: Klebelsberg kultuszminiszter mellett maga a kormányzó, Horthy Miklós is jelen volt a méheslaposi iskolánál rendezett ünnepségen, hogy átadja rendeltetésének az új kecskeméti iskolákat, s jelképesen felavassa az Alföldön épült 361 külterületi iskolát. „A tanyai iskolával mindenhová utanamegyünk a külterület népének, melynek számára az iskola magával hozza a tanyai népkönyvtárat és a tanyai rádiót” — írta Klebelsberg a kecskeméti ünnep kapcsán.

Alig egy esztendő alatt ki derült: még mindig kevés a tanyai iskola Kecskemét határában. 1928-ban újabb hat épület átadására került sor. Mint a nagy horderejű akció kezdeményezőjét, Klebelsberg kultuszminisztert 1928-ban Kecskemét város díszpolgárává választották.

A szakmai képzést szolgáló iskolák közül a leányok iparostanonciskolája 1927/28-tól működött. (Korábban — 1924-től — a fiúkkal együtt folyt a lányok oktatása. A fiú iparostanonciskola 1883-ban nyílt meg. A harmadik ilyen jellegű iskolában fiúk és leányok számára kereskedőtanoncképzés folyt. A gazdasági válság hatására azonban mindhárom iránt csökkent az érdeklődés. 1930-tól visszaesés mutatkozott a fiú- és leány-felsőkereskedelmi iskolák létszámában is.

A gazdasági szakoktatást négy intézmény képviselte ezekben az években. A gazdasági tanítóképző intézet még 1912-ben alakult, tanulói okleveles tanítónők voltak s főként a kézimunka, kertészet és a

háztartástan oktatására készülhettek fel. (Az 1926. évi miniszteri tantervben ezek a tantárgyak — a nemzeti szellemet és hazafias nevelést szolgáló tananyag mellett — nagy hangsúlyt kaptak.) A mezőgazdasági szakiskola elődje az 1872-ben alakult gazdasági felső népiskola volt, amely 1895-től földműves szakiskolaként folytatta működését. A 1901-ben létrehozott szőlészeti és borászati iskola (közismertebb nevén: a vincelériskola) a mezőgazdasági szakiskolával együtt állami tanintézet volt. 1929-ben a Duna—Tisza közí Mezőgazdasági Kamara nyitott újabb szakiskolát, a kertmunkásképzőt. A tanulók létszáma harminc körül mozgott.

A polgári leányiskola változatlanul nagy népszerűségnek örvendett; itt 1928/29-től nőtt a létszám. Ez az intézmény már nagy múltra tekintett vissza, a múlt század közepi magániskolai előzmények után 1875-ben nyílt meg a községi polgári leányiskola, majd 1904-ben állami polgári leányiskolává alakult. Az államsegéllyel együtt az állami tantervek is kötelezővé váltak az iskola számára (így például a korábbi kimagaslóan magas kézimunkaóra-számot csökkenteni kellett), de így is közkedvelt, színvonalas intézmény maradt, kézimunka-, zenei- és nyelvoktatásával méltán érdemelte ki a jómódúbb polgárcsaládok bizalmát. Elemi leányiskola (az ún. „kispolgári”) is működött a leányiskola mellett. A polgári fiúiskola 1928/29-ben nyílt meg.

A két világháború között öt középiskola működött Kecskeméten. A XVIII. századi hagyományokra visszatekintő piarista gimnáziumnak változatlanul nagy tekintélye volt a város, sőt a megye határain túl is. 1930-ban kezdték meg az új gimnázium építési munkáit a piarista templommal és a társházzal

szemben fekvő telken (mai helyén), s 1933-ban már itt folyt a tanítás. A református gimnázium 1924-től a reálgimnáziumi tanterv szerint működött, „gróf Tisza István Reálgimnázium” néven, az Újkollégium épületében. 1929-ben az épülethez kapcsolódó internátussal gyarapodott. Az állami középiskolákat a Katona József Reáliskola képviselte, amely a (mai) Katona József Gimnázium (jelenlegi) épületében működött. Két leányközépiskolája is volt a városnak: az egyik a gróf Tisza István Kollégium (Újkollégium) leányliceuma, amelyet kezdetben egy budapesti református leánygimnázium kecskeméti magántanfolyamaként tartott fenn a református egyházközség, majd önálló református középiskolává fejlesztették. A másik leányközépiskola: az „Angolkisasszonyok Beatae Mariae Virginis Intézetének vezetése alatt álló Ward Mária Róm. Kat. Leánygimnázium” volt. Az angolkisasszonyok intézete 1917-ben nyílt meg három magánházban. Később megkapták a volt Lovarda épületét. A tanítóképző 1918/19-től, a gimnázium (internátussal) 1925-től működött. (A jézustársasági tanítótanrend alapítása 1630 körül történt, az angol Ward Mária nevéhez fűződik).

Tanítóképzőt — az angolkisasszonyok képzőjén kívül — a reformátusok működtettek. Az intézet Szarvas utcai internátusát 1927-ben avatták fel.

1931-ben ünnepelték a Jogakadémia alapításának 100. évfordulóját. Az intézmény jelentőségét növelte, hogy a szűkebb határok közé szorult országban 1924-től már csak ez az egy református jogakadémia működött. (1924-ben egyesült a volt máramarosszigeti, ideiglenesen Hódmezővásárhelyen működött jogakadémiával).

Sz. Kőrösi Ilona

Jó ez így?

Cégünk reklámja? A kulturált építkezés népszerűsítésére, megbízható anyagok értékesítésére hivatott Fészek Áruház aligha bízhatja elhanyagolt kerítésével vásárlásra az érdeklődőket.

* * *

Két szép között egy csúnya-ság. Gyönyörű a felújított színházépület, ritka érték a fogadalmi emlékmű. Elnézné órákig mindkettőt a turista, a helybéli, de mi tűnik a járókelő szemébe? A színház igénytelen, a kis térség harmóniáját fölborító, egyoldalas (rosszul világított), a Batthyány utca felé csupasz hátoldalát mutogató hirdetőtáblája. Szemlélődésre csábít a Kosuth tér keleti—délkeleti sarka. Sajnos az öreg templomokon, a századfordulós középületeken kívül a látómezőnkbe kerül egy évek óta fölösleges hirdetőtábla, egy itt fölösleges szemétygyűjtő konténer és egy ritkán használt telefonfülke...

Jó ez így!

A régi slágert — Minden elmúlik egyszer — is cáfolni látszott a Dutép árpádvárosi fölvonulási épülete. Már a második emeletre kukucskáltak be a telepítésével egy időben ültetett fák, már lassan-lassan érettséigiznek a környező házak kiskorukban játszótértől megfosztott ifjú lakói... Végre lebontották a kerítéseket, autókra pakolták a volt irodákat, elszállítják az udvari gyomok között megbúvó építési anyagot. Befejeződik az Árpádváros úgynevezett első üteme. A most felszabaduló téren kicsinyek játszanak majd, bokrok, fák zöldellnek.

HÍREINK

— A Kecskeméti Városszépítő Egyesület is képviseltette magát az idei találkozáson, Gyulán. A vezetőségi tagok közül Benei Sándor, dr. Iványosi-Szabó András, valamint Sebő László tanulmányozta a fürdővárosban összegyűlt egyesületek vezetőinek javaslatait, ajánlásait. Általános vélemény szerint országszerte erősödik a városvédők befolyása.

— Szeptember tizedikéig várjuk a Kecskemét kétezerben pályázatra beküldött műveket. (Részletes ismertetés a Kecskeméti Szemle júniusi számában!)

— Négy tagozatba tömörülnek a városszépítő egyesület fiataljai. A környezetvédelmi, az építészeti-helytörténeti, játék- és általános szakcsoportokba szeptembertől az iskolai hirdetőtáblákon meghirdetett helyen és időben várják az újabban jelentkezőket.

Hagyományok

Nincs új nap alatt?

Kecskeméten a századforduló táján már volt városszépítő egyesület.

E sorok írója némi szakmai büszkeséggel emlékezteti olvasóit arra, hogy e tömörülés egyik vezetője, mozzatja a legelső kecskeméti újságírók egyike, a modern sajtó helyi térhódításában multhatatlan érdemű Kovács Pál jogakadémiai professzor volt. Minden értelmes helyi közügy elgyűrűzte a kecskeméti provincializmussal olykor keményen harcoló tudóst.

Az akkori egyesület legemlékezetesebb akciója több fontos városközponti utca fásítása volt.

A környezetvédelemért

Kétszáznál több facsemetével, bokorral gyarapodott ezen a tavaszon az MMG Automatikai Művek vezérléstechnikai gyára.

Szocialista brigádok vállalták az ültetést. Noha az MMG-ben is kétszer megmondolják, hogy mire költenek, külső szakvállalattal szerződtek a gyárudvar és az üzemhez tartozó közterület takarítására, mert úgy vélik, hogy egészséges, tiszta környezetben haladósabb a munka.

Szennyvíztisztító berendezéssel egészítették ki a festő-galván üzemet.

A Habselyem Kötöttárugyár dolgozói — környezetszépítési sikereikről előző számunkban is írtunk — vállalták a gyár előtti járda és árok, a gyár két oldalát szegélyező terület, valamint a gyárral szemben lévő, közterületen kialakított 1050 négyzetméter alapterületű autóparkoló tisztán tartását.

Eltűnt egy szégyenfolt. A fontos főforgalmi út mentén települt távfűtővállalat omladozó vakolatú kerítése évek óta rontotta a városképet. Végre kijavították, kifestették a középső körút mentén húzódó téglafalat. Szébb lett a város.

ÚJ ARBORÉTUM?

A Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Szőlészeti és Borászati Kutató Intézet kiskertjének központját a környezetvédelmi szempontok figyelembevételével alakították ki. Gondoskodnak telekhatáron kívüli bekötőútjaik gondozásáról. Tudatos telepítéssel az Alföld, illetve a Kiskunság valamennyi diszfaját bemutatják a kutatóintézet parkjában.

Elképzelhető, hogy néhány év múlva nyilvános látványosság lesz a kiskert park (arborétum?)

VARGÁÉK A CSONGRÁDI UTCÁBÓL

Városkép és családi költségvetés

Júniusi ígretünkhöz — Házfelújítók dicsérete — híven bemutatunk egy lakóházát példás körültekintéssel felújíto háztulajdonost.

Varga Jánosék műkerti lakásukat cserélték föl a Csongrádi utca 51-es számú házzal. Négy évig lakatlan, eléggé elhanyagolt lakásba költöztek. Nem bánták meg a döntésüket, mert kényelmesebben élhetnek az udvaros, korábbi otthonánál nagyobb alapterületű házban, ha sikerül korszerűsíteniük otthonukat.

Fejfeldító gondokat vállalt. El kellene tüntetni pincéjéből a falakat mállasztó vizet, szeretné bevezettetni a földgázt. Szeretne garázst kialakítani. Eddig összesen 150 ezer Ft hitelt kaptak a külső és belső felújításra, a

gáz bevezetésére. Vargáék (a férj az SZMT politikai munkatársa, felesége a Dútép dolgozója) azt még megértik, hogy csak a ház eredeti stílusához, gerincmagához alkalmazkodó toldalék építését engedélyezik, de elkedvetlenítőnek találják a hosszadalmas — több hónapos — engedélyeztetési huzavonát.

Varga János alaposan kutatta új családi háza múltját a felújítás megkezdése előtt. Kiderítette, hogy ki és mikor építette a jellegzetes polgári házat. Megnézte az eredeti vakolatréteget: milyen színű volt eredetileg az épület. Szemügyre vette a városban látható hasonló típusú házakat. (Nincs sok ezekből, ezért külön is elismerésre méltó a család körültekintő gondossága.)

Természetesen visszaállítják, illetve kijavítják az eredeti, kissé keleties hangulatú homlokzati díszeket.

Bár Vargáék türethően keresnek, csak sok év múltán kezdhették volna meg a renoválást, ha minden munkát szakiparosra bíztak volna. Mozgósítják az ismerősöket, a rokonokat, mint házépítéseknel szokásos. A családban van kőműves, az eredetileg szerszámlakatos családfő is ért ehhez ahhoz. Amit lehet, maguk csinálnak, de mindig kikérik illetékes szakember tanácsát, mert nem látszódnak meg családi házukon, a városképen, hogy garasos költségvetésből szépül otthonuk.

Magatartásuk, szemléletük, leleményességük példatértékű.

Ki tudja? Ki látta? Ki hallotta?

1. Milyen épületet ábrázol a fotó?
2. A Kossuth tér, a Rákóczi út miként kapcsolható a felvételen látható épület funkciójához?
3. Ki volt Kecskemét tanácselnöke ennek az épületnek felavatásakor?

A megfejtéseket augusztus 20-áig várjuk. Címünk: Kecskemét, Széchenyi tér 22.

A júniusi megfejtések közül Szabó Tamásé volt a legszínvonalasabb. Jó érzékkel figyelt föl arra, hogy a januári rejtvény is az Arany János utcához kapcsolódott. A képen látható üzletek tulajdonosainak nevét (Török István, Péli Ferenc, Kukuk Lajos) is közölte. Külön is fölhívta az illetékeseket a jellegzetes kerékvető megmenntésére. Részben a lebontott épület helyén épül majd fel az új könyvtár, mint ezt jól tudta Bíró Ernő (Széchenyi tér 1/3.) megfejtőnk is. A sorsolásnál neki kedvezett a szerencse, így az ő címére postázzuk az ígért jutalomkönyvet.

Összeállította:
Heltai Nándor

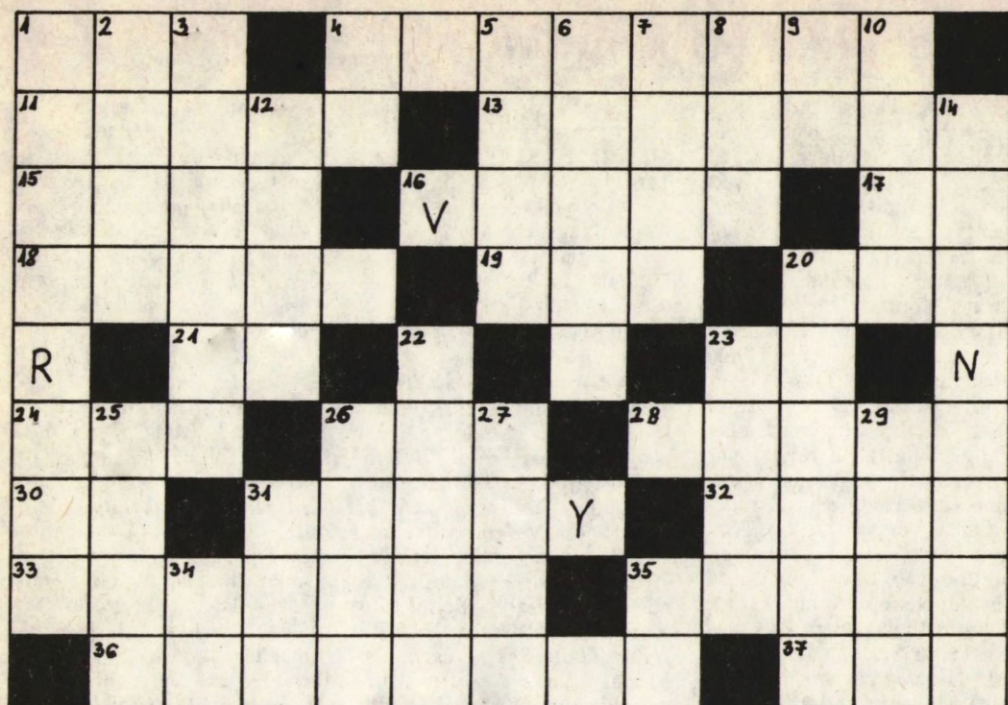
SZÜLETTEK: Dudás Roland (Pap Irén), Lolé Károly (Kolb Anna), Weninger Andrea (Pécsi Erzsébet), Lajtai Ivett (Kovács Judit), Soós Antal (Lengyel Ilona), Ladányi Nikolett (Rózsa Erika), Szép Dorottya (dr. Komlódi Ildikó), Farkas Mónika (Sebestyén Ilona), Szabó Enikő (Kiss-Gecse Krisztina), Spanyol Tünde (Móczár Mária), Deák Olivér (Tóth Mária), Buzsik Antal (Elek Gizella), Magyon Dániel (Papp Timea), Király Péter (Gebei Beatrix), Zavacski Szabina (Tiszóczki Gizella), Bánóczy Csilla (Verasztó Csilla), Tóth Tamara (Hévízi Julianna), Gurdicza Viktória (Gál Anna), Gavaldi Vivien (Antal Mária), Hegedűs Ibolya (Bera Zsuzsanna), Pácsa Szandra (Nyúl Ilona), Herczeg Ádám (Harnos Edit), Monyak Sándor (Illés Gizella), Kerepesi Zsófia (Filotás Ágnes), Polyák Ádám (Prónai Tünde), Madari Sándor (Bíró Sára), Csupor Anikó (Lovas Anikó), Péczeli Renáta (Böszén Irén), Kis Fruzsina (Gitta Éva), Gyepes Andrea (Siroki Gabriella), Főző Beatrix (Kolonits Ilona), Oszkó Csilla (Majoros Terézia), Geleta Csilla (Kapás Erzsébet), Szabadi Katalin (Csősz Krisztina), Langó István (Jóljárt Tünde), Langó Attila (Jóljárt Tünde), Faragó Kitti (Földházi Ilona), Szabados András (Jenei Ágnes), Harkai Melinda (Rózsa Erzsébet), Horváth Mónika (Kovács Margit), Márkus Judit (Svihrán Mária), Simon Kitti (Meggyes Katalin), Bangó Krisztina (Varga Ildikó), Kozma Zsolt (Marsa Mária), Kürtösi Zoltán (Nagy Katalin), Réfi Károly (Sztás Erika), Karennyuk Tamás (Retkes Margit), Molnár Péter (Szalai Ágnes), Meggyes Zsolt (Taskovics Julianna), Orcsik Nikolett (Virág Erika), Petrezselyen Márta (Nemes Mária), Kulman Bettina (Gódor Andrea), Antal Gergő (Tóth Tünde), Tóth János (Fábik Ildikó), Kertész Anett (Csiszár Klára), Ferkó József (Liszakai Ildikó), Nyilas Gabriella (Egerszegi Judit), Szelecki Boglárka (Hegedűs Ildikó), Szabó

Ferenc (Patai Terézia), Rádi Attila (Szilvási Klára), Lédeczi Márk (Csecsetka Judit), Mezei Tamás (Novák Katalin), Pálfi Aliz (Szabó Erika), Karácsony Anna (Nagy Erzsébet), Schnábel Éva (Halasi Mária), Szabó Melinda (Tóth Anita), Turi István (Kertész-Farkas Tünde), Hajdó Csaba (Godó Zsuzsanna).

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK: Főző János és Kolonits Ilona, Bodacz László és Kerekes Márta, Sztánóczy György és Jenei Andrea, Tóth Benő és Petrekanics Noémi, Redenczi Ferenc és Marton Johanna, Nép Ernő és Sándor Katalin, Hetényi László és Hajdú Andrea, Peregi József és Bodor Marianna, Földi Csaba és Busa Ágnes, Bari István és Szabó Mária, Csuri Mihály és Horváth Piroska, Kovács Zoltán és Nádas Erzsébet, Dukai Mihály és Pap Gabriella, Kiss Ferenc és Bogároni Andrea, Bitó László és Péter-Szabó Ildikó, Seres István és Juhász Tünde, Király Mihály és Polyák Elvira, Radics István és Sánta Piroska, Nagy György és Balai Emese, Schneider Pál és Genáhl Irén, Üveges János és Főző Mária, Kovács Zsolt és Botos Erika, Tóth Ferenc és Horváth Erzsébet, Bendek Zoltán és Varga Zsuzsanna, Polyák Ferenc és Kiss Erzsébet, Balogh Gyula és Nagy Ágnes, Szabó János és Galló Éva, Podmaniczki Gábor és Kőrös Ilona, Kármán Attila és Héjjas Ildikó, dr. Lukács Tivadar és Polhammer Éva, Hojsza István és Molnár Piroska, Kéri Tibor és Pancza Márta, Barta Tibor és Szabó Éva, Hojsza Ferenc és Tóth Erzsébet, Kovács Attila és Gönczi Anna, Kapás Zoltán és Kovács Edit, Karai Zoltán és Balogh Erzsébet, Nándorfi Péter és Szabadszállási-Tóbi Ildikó, Gottardi Gottardo Felice és Pálinskás Erika, Rádi Ferenc és Jelenics Anikó, Deák József és Kovács Viktória Judit, dr. Kovács Ferenc és Németh Katalin, Árva-Tóth Ernő és Varga Klára, Bagdi István és Szabadszállási Anikó, Cseri László és Nagy Mária, Bárány Sándor és

Besenyei Hedvig, Gargya Tibor és Juhász Anikó, Mihalovics Tibor és Kovács Ilona, Hefler István és Bényi Mária, Horváth Mihály és Varga Katalin, Sipos Sándor és Varga Éva, Faragó Gábor és Szabó Anikó, Szalai Tibor és Sebők Gabriella, Szarka-Kovács Ferenc és Kecskés Edit.

MEGHALTAK: Leindler Gyula, Berente Gábor, Festő Istvánné Kállai Eszter, Szeleczi István, Szabó Sándorné Kósa Mária, Bali-Hajagos András, Várfalvi József, Gelényi Ferenc, Gál János, Huszka Béláné Somogyi Gizella, Jarjábku Jánosné Tóth Terézia, Major László, Dunai József, Szabó János, Mózes István, Szeleczi Mihályné Tari Mária, Molnár Bálint, Pulai Jánosné Nagy Erzsébet, Kozma Ferencné Polyák Irén, Kocsis Jánosné Bódog Eszter, Oláh Józsefné Szepesi Borbála, Szabó István, Fischer István, Gál Sándor, Káldi Richárd, Kovács János, Mihók Lászlóné Philipp Sarolta, Kara István, Kovács Pálné Csik Julianna, Acsai Ferenc, Baksa Lászlóné Szelei Mária, Csávás István, Kapás Lászlóné Nagy Mária, Hacker Ferencné Balázs Erzsébet, Goglák József, Gál Ferenc, Csonka Ede, Csernus Béla, Szénási Gyuláné Nagy Magdolna, Horváth Gyula, dr. Venczel Sándor, Vezsenyi Julianna, Kökény János, Szigethy Józsefné Deák Ilona, Márkus Antal, Gyenes Istvánné Polyák Irén, Zöldi József, Bimbó Rafaelné Nagy Eszter, Orgoványi Jánosné Kéri Judit, Gucsi Irén, Kovács Margit, Elmer Antalné Éberhardt Erzsébet, Koltai Gyuláné Bódis Mária, Kernács Lajos, Terecskei Sándor, Kiss Elekné Kovács Klára, Józan Ambrus, Erdősi Lajos, Orbán Béláné Rácz Ilona, Szabó Jánosné Sulik Mária, Szekeres Iván, dr. Baltás Géza, Vakulya Ferencné Körtvélyesi Rozália, Mészáros József, Beviz Mária, Turi Károly, Mészáros Károlyné Csősz Erzsébet, Csikai László, Farkas Gergely, Tóth Antal, Schnábel Mátyás.

Rejtvényünkben kilenc olyan szobrász családi nevét rejtettük el, akik Kecskemét egy-egy jeleséről készült alkotásukkal hozzájárultak a Katona József parkban található szoborsétány létrehozásához. A meghatározásokban a megörökített(-ek) nevét és — zárójelben — a művész személynevét adjuk meg.

VÍZSZINTES: 1. ... mays — a kukorica rendszertani neve. 4. Egy sereg hozzátartozó. 11. *Bíró Lajos* (Ferenc). 13. Az 1849-es tavaszi hadjárat legfényesebb győzelmének színhelye. 15. A Pekingi ősz írója (Boris). 16. *Buday Dezső*, *Kocsis Pál* (Miklós). 17. Cipészszerszám. 18. A hangsor nyolc hangja. 19. Angol nap mint időegység. 20. Nagy folyó a SZU-ban. 21. Juttat, népiesen. 23. Elektronvolt, rövid. 24. Vége a katarzishoz! 26. Becézett Mária. 28. Rajt. 30. Lám. 31. *Vágó Béla* (Gusztáv). 32. Egyiptomi napisten. 33. Különös gonddal megtervezett ruha. 35. Lengyel város Felső-Sziléziában. 36. Meglép. 37. Gléda.

FÜGGŐLEGES: 1. *Hornyik János*

(Nándor). 2. *Férfinév*. 3. Ünnepeles átadás. 4. Zokog. 5. Könyvet megjelentet. 6. Izzómárka. 7. *Szilády Károly* (Sándor). 8. Páratlan húszas! 9. Névelő. 10. *Kelemen László* (László). 12. Ég a kunyhó, ropog ... 14. *Molnár Erik* (Jenő). 20. Elővigyázatos. 22. Környezet, francia eredetű szóval. 23. Útszakasz. 25. *Tóth László* (Gábor). 26. *Kacsóh Pongrácz* (Edit). 27. „A” grádus. 29. Elsötétítő berendezés. 31. Vissza: tisztességtelen jövedelem. 34. Tova. 35. Motívum.

Bátori Géza

Beküldendő: a vízszintes 11., 16., 31. és a függőleges 1., 7., 10., 14., 25., 26. sor, augusztus 15-éig a 6001 Kecskemét, Kossuth tér 1. címre.

Az előző számban megjelent keresztrejtvény megfejtése: vízsz. 1.: Mert itt a szamarak, vízsz. 17.: okosabbak, vízsz. 36.: mint az emberek. 100-100 forintos könyvutalványt nyert: Molnár Pál (Fecske u. 13.), Némédi Jánosné (Reile G. u. 30. VII/20.), Szabó Etelka (Lenin tér 8.) — mind kecskeméti.